

Nové lavičky aj trafostanica

Vážení čitatelia,

v priebehu uplynulých troch mesiacov sa udialo mnoho nielen u nás v obci, ale na celom Slovensku. Volili sme si novú hlavu štátu aj zástupcov, ktorí by mali hájiť naše záujmy v Európskom parlamente.

Daždivé a chladné počasie v apríli a máji nás obmedzovalo pri prácach okolo domov a v obci. Napriek takejto nepriazni ma na brigáde ku Dňu Zeme potešil rekordný počet dobrovoľníkov. Vyzbieralo sa 13,45 tony odpadu z okolia obce, za čo sa vám chcem všetkým poďakovať. Členovia PZ Sokol sa 25. mája postarali o dočistenie lesa na Bezednom, po tom, čo sme odviezli kontajner s 30 kubickými metrami a znemožnili vjazd cestičkami od osady.

Prišlo leto a vizitkou obce je aj vstup do nej. Neakceptovateľné je vyvážanie zeleného bioodpadu do priekop oproti Budovám popri hlavnej ceste, pri ceste smerom na Pieskovňu vedľa železnice či od sídliska Mravenisko tiež smerom na Pieskovňu. Apelujem na vás – ak si upracete doma na dvoroch, uložte zelený odpad tam, kam patrí – na zberný dvor.

Piaty mesiac odštartovali naši hasiči postavením mája a kultúrny program nám slovom doplnil neodmysliteľný komentátor, pán Puškáč. Atmosféru spríjemňovala dychová hudba Malačané do neskorých večerných hodín a bolo ozaj veselo. Občerstvenie pripravili členovia nášho dobrovoľného hasičského zboru, čím sa postarali o naše plné bruchá.

Koncom mája sa u nás zastavili veteráni a výstavou historických kočiek a bábik nám spríjemnili sobotné popoludnie. Usporiadateľom sa chcem poďakovať, že nás zaradil na trasu okružnej jazdy.

Postupne prebieha maľovanie lavičiek v obci, osadenie nových na cintoríne a výmena dreva na všetkých stoloch a lavičiach na futbalovom štadióne. Vďaka dotáciám od spoločnosti Nafta sme vymalovali dom smútku a onedlho urobíme aj prístrešok pre účastníkov pohrebov. Z začiatku môžeme tiež s opravou strechy na hasičskej zasaďačke, ktorá už mnoho rokov klesá a hlavne v zimnom období hrozí jej zrútenie.

Pozemkové a lesné spoločenstvo schválilo zmluvu o prenájme pozemku pod novou trafostanicou, ktorá v budúcnosti zabezpečí napájanie pre zástavbu rodinných domov na Chríbe, napájanie na druhej strane potoka Oliva a posilní elektrickú roz-

vodnú sieť na celom Chríbe. Obec bude hradit schválenú sumu za prenájom tohto pozemku.

Rád by som vás informoval o tom, že výstavba bytového domu sa neuskutoční z dôvodu časovej tiesne zapríčinenej ešte neexistujúcou trafostanicou. Nezískali sme ani dotáciu na rekonštrukciu zberného dvora. Nie je vylúčené, že sa o dotáciu budeme uchádzať aj v budúcnosti, no možno je potrebné sa zamyslieť, či prevádzka tohto typu patrí do obce medzi rodinné domy. Čas ukáže, aké máme možnosti.

Dotáciu na rekonštrukciu materskej školy obec získala, no po dlhých rokoch kontrol sa nám nepodarilo nájsť zhotoviteľa, ktorý by sa dokázal vmestiť do rozpočtu starého tri roky. Preto sme pristúpili k jeho navýšeniu. Znášať ho bude obec a v tomto momente je všetko odovzdané na ďalšie schvalovanie. Nie je vôbec isté, či rekonštrukciu zrealizujeme ešte tento rok. Čo sa však podarilo, je získanie dotácie na rekonštrukciu výdajnej kuchynky v materskej škole vrátane kúpy automatickej umývačky riadu pre deti, ktorá sa uskutoční toto leto.

Zapojili sme sa aj do výzvy na získanie dotácie na výstavbu hasičskej zbrojnice. V minulosti pridelená Tatra 148 by tak mala dôstojnú garáž spolu s novým Iveco Daily, o ktorého pridelenie som požiadal. Naši hasiči by tak dostali nové dopravné vozidlo, keďže tie staré už dosluhujú a ich oprava a prevádzkové náklady sú náročnejšie.

V základnej škole sa chystajú zmeny. Riaditeľka Mariana Korbelová otvára pre prváčikov výučbu v nemeckom jazyku v zrekonštruovaných priestoroch bočného krídla školy. Žiaci budú na základe schopností vyučovaní v dvoch skupinách so zameraním na manuálno-technickú zručnosť a jazykovo-vedomostnú úroveň. Máme veľkú šancu dostať naše deti naspäť do Plaveckého Štvrtka.

Dovolenkové obdobie je za dverami a spríjemnía nám ho aj hodové slávnosti, ktoré pripravujeme na sobotu 17. augusta. Dajme sa prekvapiť, aké novinky v programe nám kultúrna komisia prichystá. Prajem vám, aby ste toto nádherné obdobie roka prežili všetci v zdraví, bohatší o veľa krásnych zážitkov počas príjemných letných dní. ■

RADOSLAV BENKOVIČ, starosta obce

Historické vozidlá v našej obci

Koncom mája bolo v Plaveckom Štvrtku a okolí rušnejšie než inokedy. Dňa 25. mája sa na Kamennom mlyne konal 24. ročník podujatia s názvom Veterán Rallye – Kameňák, na ktorom mohli návštevníci obdivovať krásne historické vozidlá a motocykle.

Tempo spanilej jazdy udávali najstaršie vozidlá z 30. rokov minulého storočia. Autá a motocykle smerovali z Kamenného mlyna cez Zohor, Vysokú pri Morave, Záhorsku Ves, Láb do Plaveckého Štvrtka.

Práve v našej dedine si vodiči urobili prvú zastávku. V Ekocentre bola pre všetkých pripravená pekná výstava bábik z rozličných krajín a historických kočiek. Pre našich obyvateľov to bola zároveň možnosť poprezeráť si okrem spomínanej výstavy i veterány zblízka.

Z Plaveckého Štvrtka sa vozidlá presunuli do Zámockého parku v Malackách. Tu ich čakalo občerstvenie, príjemný oddych v prírode i hudobné vystúpenie country kapely Black Horse.

Veterán Rallye, ktorú organizoval AMK Malacky, sa ukončila na Kamennom mlyne udeľovaním cien, večerou a tombolou. Sme radi, že sme si všetci mohli spestriť tento slnečný májový deň. Niektorú účasť na jazde, iný oživením spomienok počas výstavy, ďalší kochaním sa historickými vozidlami. ■

JANA BÁCHOROVÁ

Foto: Martina Ivičič

Zazelenala sa nám obec

Obec úspešne dokončila výsadbu zelene pri hlavnej ceste od železničnej stanice až po faru. Vysadených bolo 32 kusov mladých stromov japonskej čerešne. Vďaka pomoci zamestnancov obce a dobrovoľných brigádnikov sme zároveň premiestnili staré kríky a nahradili ich 48 novými – od zlatého dažďa cez vavrín až po vtáci zob. Ďakujeme! V dobe nutnosti zalesňovania netreba nazývať snahy obnovy a výmeny zelene v obci populistickým krokom.

S úpravou zelene v obci budeme pokračovať aj v ďalších častiach. V časti od fary na dolný koniec bude v budúcnosti prebiehať výmena hlavného kanalizačného potrubia, a preto je potrebné počkať na rekonštrukciu. V časti od železnice po štadiónovú ulicu počkáme na projekt železníc. Od tejto uličky smerom na rázcestie môžeme túto úpravu zrealizovať, ak sa nájde v poslanceckom klube vôľa a finančné prostriedky.

Kosiť budeme s ľahkosťou

Zelené plochy v obci budú odteraz udržiavané s ľahkosťou. Vďaka dotácii od spoločnosti Nafta sa nám podarilo zadovážiť viacúčelovú pojazdnu kosačku, ktorú môžeme používať dokonca aj v zime na údržbu chodníkov.

Za školským plotom

Opäť ďakujeme pánovi Oravcovi, páňovi Sirotovi a firme FirstFarms za vyčistenie areálu školského ihriska od betónu a asfaltu a za návoz zeminy, na ktorú vysejeme novú trávku. ■

OBECNÝ ÚRAD

Rozpis zvozu triedeného odpadu na 2. polrok 2019

Dátum	Deň	Plasty	Papier	Sklo
02/07/19	Utorok		X	
18/07/19	Štvrtok	X		
29/07/19	Pondelok			X
13/08/19	Utorok	X		
30/08/19	Piatok			X
10/09/19	Utorok		X	
19/09/19	Štvrtok	X		
27/09/19	Piatok			X
15/10/19	Utorok	X		
25/10/19	Piatok			X
11/11/19	Pondelok	X		
14/11/19	Štvrtok		X	
29/11/19	Piatok			X
12/12/19	Štvrtok	X		
31/12/18	Utorok			X

Obecné zastupiteľstvo rokovalo

Tretie tohtoročné zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo vo štvrtok 13. júna, malo pomerne rozsiahly program. Poslanci na úvod schválili plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na druhý polrok 2019. Zároveň odobrili zmluvu o vykonávaní prác na lesných parcelách vo vlastníctve obce a poskytovaní služieb v oblasti lesníctva s firmou HORLES Kostolište.

Zastupiteľstvo tiež súhlasilo so zmlouvou o nájme nebytových priestorov pre nájomcu Miroslava Malíka. Schválilo návrhy všeobecne záväzných nariadení o nájme pozemkov a nebytových priestorov vo vlastníctve obce a o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach.

Poslanci odhlasovali záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad, ako aj použitie prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške 67 061,06 eura. V tejto súvislosti vzali na vedomie správu hlavného kontrolóra a stanovisko k záverečnému účtu za rok 2018, rovnako ako správu audítora za rok 2018. Oboznámili sa tiež so správou z finančnej kontroly spoločnosti PS Kábel za uplynulý rok.

Obecné zastupiteľstvo zároveň vzalo na vedomie oznámenie spoločnosti Artitel SK o neuskutočnení stavebných prác na plánovanej stavbe bytového domu s 12 bytovými jednotkami z dôvodu nevybudovania nového elektrotechnického zariadenia – trafostanice. Starostu obce poverilo uzatvorením dohody o ukončení zmluvného vzťahu s touto spoločnosťou.

V nadväznosti na to rozhodli poslanci o odstúpení od zmluvy o poskytnutí dotácie na obstaranie nájomných bytov a na obstaranie technickej vybavenosti, uzatvorenej v máji 2017 medzi obcou a Ministerstvom dopravy a výstavby SR. Odklepli tiež odstúpenie od zmluvy o úvere na tento účel z júna 2017 medzi obcou a Štátnym fondom rozvoja bývania.

Na júrovej schôdzi došlo aj k schváleniu spoluúčasti obce na financovaní projektu garáže hasičskej zbrojnice vo výške 5 % z celkových oprávnených nákladov. Bývalá hlavná kontrolórka obce Marta Gašparová dostane odmenu vo výške 30 % z hrubej mzdy za posledných 12 mesiacov, teda v sume 1 545 eur. Odmena sa priznáva pri ukončení jej funkčného obdobia. ■

IŠ

Príďte na folklór!

Občianske združenie Štvrtčan oznamuje občanom a všetkým milovníkom folklóru, že 11. ročník **detského medzinárodného folklórneho festivalu Mravenec** sa uskutoční v sobotu **14. septembra 2019**. Účastníkmi festivalu budú tieto súbory: DFS Štvrtčanek, FS Štvrtčan, DFS Lábjanek, DFS Studienka z Bratislavy, DFS Lúčka z Bratislavy, DFS Juránek z Borského Svätého Jura, DFS Klnka z Bratislavy, DFS Zelený javor z Poľska. Hostom festivalu bude FS Poleno z Bratislavy, ktorý tancuje tradičné ľudové tance netradične. Srdečne vás na toto podujatie pozývame.

Podakovanie za Adrianuku

Tak ako každý rok, i tento sme zbierali 2 % z daní pre Adrianuku Kovárovú. Ďakujeme pekne všetkým darcom, ktorí jej týmto prispeli na liečenie detskej mozgovej obrny v RC Adeli Piešťany. Všetky darované

príspevky budú použité na tento účel. Takisto ďakujeme pekne aj všetkým darcom finančných príspevkov na jej liečbu. Všetkým prispievateľom zo srdca ďakujú

RODIČIA
A STARÍ RODIČIA
KOVÁROVÍ
Plavecký Štvrtok

Foto: Miroslav Kráčalík

Jarné upratovanie v lesoch a dedine

Tohtoročná jarná brigáda sa uskutočnila 14. apríla a po prvý raz za sedem rokov náš počasie vystrašilo. V piatok sme na vopred dohodnuté miesta pristavili štyri kontajnery a predpoveď počasia sľubovala na sobotu dážď. Počasie je pre organizátorov najväčší stres, pretože všetko ostatné sa dá naplánovať a zariadiť. Ale ako naplánovať pekné počasie štyri mesiace vopred?

Napriek nie úplne priaznivej predpovedi prišlo asi 80 brigádnikov. V našej dedine je niekoľko nadšencov a milovníkov prírody, ktorých vídam na brigádach každoročne a veľmi sa z toho teším.

Jednými z nich sú aj poľovníci z PZ Sokol. Už dva týždne pred brigádou sme spolu monitorovali stav čiernych skládok v celom okolí Plaveckého Štvrtka. O ôsmej hodine sa poľovníci stretli pri morovej kaplnke a po rozdelení do skupín čistili lokality Vampíl, Šipold, Bezodné, časť od Píniovej aleje a mnoho, mnoho ďalších. Na záver zbierali všetkým brigádnikom naplnené vrecia a prevážali ich do kontajnerov.

Ostatní brigádníci a chatári sme sa stretli pri jazere Pieskovňa o 9.30 hod. Starosta Radoslav Benkovič nás všetkých spolu s naftármí privítal. Vďaka sponzorskému daru od spoločnosti Nafta sme realizovali upratanie našich lesov a dostali sme už tradične tematické tričká, tento rok vo farbe modrej planéty.

Navliekli sme si pracovné rukavice a s vrecami na odpad sme sa zadelili do skupín. Pri jazere zostali chatári a členovia OZ Plavčík. Časť brigádnikov prešla cez trať do lesa za štadión a snažili sa odstrániť kopy čiernych skládok až ku Kamennému mlynu. Futbalisti upratovali okolie štadióna a popri trati smerom k železničnej stanici pracovali ďalej.

Tešíme sa, že tento rok sa k nám pridali aj deti zo základnej školy. Spolu s riaditeľkou Marianou Korbelovou a učiteľmi upratovali kraj lesa oproti Budovám a pri autobusovej zastávke. Asi sedemčlenná skupina zbierala odpad za Doležalkou a ďalší na dolnom konci. Na inom konci, v bufetovej uličke, povytáhovali brigádnic z lesa detské bazény, pri trati demizóny a inú špinu.

V roku 2015 sme mali brigádu v našej prírodnej rezervácii Bezodné. Vyzbierali sme tam vtedy odpad do siedmich kontajnerov. Udržateľnosť projektu nám mala garantovať rampa na lesnej ceste pri vstupe do chráneného územia. Žiaľ, túto rampu museli v rámci tohtoročnej brigády Marián Sirota spolu s hasičmi posunúť tak, aby sme úplne zamedzili vstup do lesa všetkým motorovým vozidlám. Vďaka technickej pomoci FirstFarms to bolo s bagrom jednoduchšie. Bager sme ešte pred obedom využili na vytrhanie koreňov po odstránení náletových drevín pri súkromnej základnej škole a dočistili sa ním brehy na Pieskovni.

Upratovanie nám trvalo asi dve hodiny, počas ktorých poľovníci pripravili občerstvenie. Vzhľadom na chladnejšie počasie sme sa stretli v kultúrnom dome. Bolo veľmi príjemné posediť v spoločnosti rovnako naladených ľudí, v teplom prostredí, pri výbornom guláši, s čerstvým chlebíkom z našej štvrtcekej pekárne Gamapek OK. Porozprávali sme si, čo sa nám podarilo, čo nás pobúrilo a čo sa dá ešte urobiť. Skonštatovali sme, že všetky nám známe skládky sme odstránili. Celkovo sme na Deň Zeme vyzbierali 13,45 tony odpadu.

Počas celého roka sa priebežne odstraňujú čierne skládky, ale každoročné jarné brigády majú pre nás všetkých veľký význam. Nielenže odstránime špinu, ale myslíme aj na to, ako tento stav udržať, ako zabrániť ignorantom vyvážať špinu do lesa. Samozrejme, všade sa zákaz vstupu urobí nedá. Tohtoročná brigáda splnila svoj účel a budeme ďalej pracovať na tom, aby sme našu prírodu chránili a skrášľovali. Všímajte si, prosím, ďalej svoje okolie a upozorňujte na tých, ktorí nám naše milované životné prostredie ničia.

Srdečne ďakujeme všetkým, ktorí nám pomáhajú. ■

ZUZANA ONDRIAŠOVÁ

Tried' kovové obaly – ušetríš prírodné zdroje

Plechovky od nápojov a drobné kovové odpady sú bežne zastúpené v rámci komunálneho odpadu, ktorý produkuje každý z nás. Nápoje a potraviny, ktoré sú do takýchto obalov balené, sa v našom živote objavujú vo veľkej miere. Aj plechovky od nápojov či iné drobné kovové obaly je potrebné triediť, aby mohli naďalej slúžiť aj po spracovaní.

Materiál, z ktorého sú plechovky a konzervy vyrobené, je odolný a v prípade ich vyhodenia vo voľnej prírode sa proces rozkladu odhaduje na niekoľko desiatok rokov. Napríklad spomínaná hliníková plechovka sa v prírode rozloží až za 60 rokov. Naopak, recyklačiou kovov sa prírodné zdroje a energia významne zachovávajú.

Pred vyhodením plechoviek do zbernej nádoby by sa mal takýto odpad stlačiť, aby sa jeho objem zmenšil na čo najmenšiu možnú mieru. Do zberných nádob nie je vhodné vhadzovať kovové obaly, ktoré sú znehodnotených od farieb, chemikálií či lepidiel, ale ani obaly kombinované s iným materiálom, napríklad obaly od zubných pást.

Po vytriedení prejde kovový odpad rôznymi technológiami úpravy: strihaním, lámaním, lisovaním, drvením, briketovaním. Dotriedené kovové odpady putujú do hüt, kde sa pretavia. To, čo v tomto odpade zostalo (napríklad zvyšky potravín alebo farby v konzervách), zhorí pri teplote 1700 stupňov Celzia. Roztriedený a zlisovaný kov sa odváža na ďalšie spracovanie, kde dostane nový život v podobe kľúčov, rámov na bicykel či plechovky.

Nezanedbateľné je tiež šetrenie prírodných zdrojov. Napríklad na výrobu jednej tony ocele z recyklovaných materiálov sa použije o 1,5 tony menej železnej rudy, ušetrí sa 500 kilogramov uhlia, vody o 40 % a energie o 75 %. Zníži sa znečistenie ovzdušia o 86 %, znečistenie vody o 97 % a klesne i ťažobný odpad o 97 %.

Preto je dôležité nezabúdať ani na triedenie kovových obalov – o všetko ostatné sa postará organizácia zodpovednosti výrobcov ENVI-PAK. ■

ENVI-PAK

Získali sme certifikát

Obecný úrad v Plaveckom Štvrtku spolupracuje s organizáciou zodpovednosti výrobcov ENVI-PAK, ktorá financuje triedený zber odpadov v obci. V roku 2018 organizácia uhradila za prevádzkovanie triedeného zberu odpadu v našej obci náklady v celkovej výške 16 938 eur bez DPH.

Triedeným zberom sme aj my v minulom roku prispeli k zníženiu produkcie skleníkových plynov v množstve 59 263 667 kg oxidu uhličitého. Táto úspora predstavuje množstvo, ktoré by vyprodukovalo priemerné osobné auto, ak by 5480-krát obišlo zemeľu. Na základe uvedeného sme získali od organizácie zodpovednosti výrobcov certifikát za rok 2018.

Len vďaka zodpovedným obyvateľom sa bude množstvo vytriedeného odpadu zvyšovať. Tento údaj sa premietne vo výške poplatku za vývoz a zber komunálneho odpadu v obci. ■

NŠ

SPOLOČENSKÁ
KRONIKA

Vážení občania,

na základe nového zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov obec nebude zverejňovať zoznam narodení, úmrtí, jubileí a sobášov bez písomného súhlasu dotknutej osoby. Tieto údaje budú zverejnené len formou počtu osôb.

Ak máte záujem o zverejnenie oznámenia o narodení, úmrtí alebo životnom jubileu, je potrebné podpísať súhlas so spracovaním osobných údajov. Tlačivo je k dispozícii na obecnej úrade alebo na webovej stránke obce.

Počet obyvateľov

k 24. 6. 2019

2470

Darcovia krvi z našej obce

Darcovia krvi v roku 1980.

V kronike miestnej skupiny Československého Červeného kríža (ČSČK) v našej obci, objavenej na obecnej úrade, boli uvedené aj stručné údaje, napríklad o založení, počte členov, spoločenských večierkoch, zájazdoch členov ČK a podobne. Každoročne boli v kronike podrobné údaje o bezplatných darcoch krvi z našej obce. Z čítania tejto kroniky musel mať každý dojem, že organizácii Červeného kríža v našej obci ide predovšetkým o podporu dobrovoľného darcovstva krvi našimi občanmi. Mňa uvedené údaje tak silno zaujali, že som sa ich rozhodol uverejniť v obecných novinách Štvrtčan.

Hneď úvodom však upozorňujem čitateľov – našich občanov, že podrobné údaje sú uvedené len za obdobie rokov 1975 až 1988. Pred rokom 1975 je v kronike zopár údajov (o vzniku a podobne), ale po roku 1988 nie je napísaný ani riadok.

Kroniku viedla Terézia Rudavská (Zajíčková) a zrejme pre zdravotný stav a starobu písanie kroniky ukončila. Napísané údaje v rokoch 1975 až 1988 nasvedčujú, že dobrovoľné darovanie krvi našimi občanmi bolo aj pred, ale najmä po tomto hodnotenom období. Keďže už nie je možné chýbajúce údaje o darcovstve našich občanov kompletne a zodpovedne doplniť, vopred sa ospravedlňujem, ak niekto nenájde svoje meno alebo meno blízkeho z rodiny pri menách držiteľov Janského plakety za viacnásobné darovanie krvi. Avšak údaje o darcovstve krvi našimi občanmi sú natoľko zaujímavé a svojím spôsobom úžasné, že som sa rozhodol napísať tento príspevok, i keď čo do počtu a mien nekompletný, ale veľavravný.

Počet darcov krvi nebol, pochopiteľne, v jednotlivých rokoch rovnaký, čo záviselo na viacerých okolnostiach a podmienkach. Väčšinou boli organizované hromadné odbery autobusom, ale aj individuálne – podľa možnosti darcov. Odbery boli organizované jeden-, dva- či trikrát do roka takto:

Raz do roka v rokoch 1975 a 1976.

Dvakrát do roka v rokoch 1979, 1985, 1986 a 1987.

Trikrát do roka v rokoch 1977, 1978, 1980, 1981, 1983, 1984 a 1988.

V nižšie uvedených riadkoch uvádzam, koľkokrát naši darcovia darovali bezplatne krv:

Počet odberov		Počet darcov		Počet odberov		Počet darcov		Spolu	
odberov	darcov	odberov	darcov	odberov	darcov	odberov	darcov	odberov	darcov
24 × 1	24	13 × 4	52	8 × 8	64	32 × 8	24	561	143
20 × 1	20	12 × 1	12	7 × 4	28	2 × 21	42		
16 × 2	16	11 × 2	22	6 × 6	18	1 × 70	70		
15 × 1	15	10 × 2	20	5 × 3	15				
14 × 3	42	9 × 5	45	4 × 4	16				

Počet odberov za roky 1975 až 1988 je 561, čo ročne predstavuje 40 odberov, a to je naozaj dostatočný počet. Na tomto počte odberov sa podieľalo celkovo 143 darcov.

V ďalšom prehľade uvádzam počet darcov v jednotlivých rokoch a tiež podľa pohlavia:

Rok	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1980
Celkovo	15	11	38	30	33	41	42
Muži	11	11	31	27	29	39	42
Ženy	4	-	7	3	4	2	-

Rok	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
Celkovo	50	43	65	45	43	42	63
Muži	50	42	64	45	43	42	63
Ženy	-	1	1	-	-	-	-

Z uvedeného prehľadu vidieť, že darcovia boli v prevažnej väčšine muži a len v prvých rokoch bolo darovať krv aj zopár žien, v málo prípadoch boli manželia spolu. Z celkového počtu 561 darcov bolo 538 mužov a 23 žien.

V spomínanej kronike Červeného kríža v našej obci sú uvedené mená darcov, ktorí za viacnásobné darovanie krvi získali Janského plakety. Samostatne je uvedený zápis o získaní bronzovej plakety dňa 25. júla 1972, a boli to Ondrej Leskovský a Viliam Zajíček. V sledovanom období sú v kronike zapísaní títo držiteľia Janského plakiet:

1980 – bronzové plakety: Ladislav Antalič, Štefan Viktorín, Imrich Dziak

1981 – bronzová plaketa: Vrabček Pavol

1982 – bronzové plakety: František Jakubec, Viktor Krajčír

1983 – bronzová plaketa: Jozef Kleštinec

– strieborná plaketa: Imrich Dziak

1984 – bronzové plakety: Ladislav Vrabec, Miroslav Beňa, Vojtech Chmela, Rudolf Riška

1985 – bronzové plakety: František Filípek, Ján Trutz, Peter Bartek, Bohuslav Jankovič, Pavol Miklušičák, Milan Hujša, Vlado Daniček, Alojz Kadlíček, Pavol Lazar

– strieborné plakety: Ladislav Antalič, František Jakubec

1986 – bronzové plakety: Stano Daniček, Stano Kotora, Pavol Kresan

– strieborná plaketa: František Lipár

1987 – strieborné plakety: Pavol Vrabček, Bohuslav Jankovič.

Za rok 1988 už nie sú uvedené žiadne údaje o získaní plakiet. V dodatočnom zápise v roku 2008 po osobnom nahlásení sa získali darcovia ďalšie plakety:

– strieborné plakety: Miroslav Beňa, Stano Daniček, Vlado Daniček, Alojz Kadlíček, Ján Trutz;

– zlaté plakety: František Jakubec, Alojz Kadlíček, Ján Trutz, Pavol Vrabček.

Pre informáciu čitateľom uvádzam, že bronzová Janského plaketa sa udeľovala za 10-násobné darovanie krvi, strieborná Janského plaketa za 20-násobné darovanie krvi a zlatá Janského plaketa za 40-násobné darovanie krvi.

Odvzdávanie odznakov – Viktor Krajčír, František Jakubec a Pavol Vrabček.

Záverom týchto informácií o darcoch krvi v našej obci ešte raz upozorňujem, že vyššie uvedené údaje o darovaní a získaní plaket sú len za obdobie rokov 1975 až 1988.

Uvediem ešte niektoré údaje o miestnej skupine ČSČK v našej obci, ktoré sú v spomínanej kronike zapísané.

– Návštevu Slovenského národného divadla v Bratislave absolvovali členovia každoročne, občas aj dvakrát.

– Takmer každoročne boli pre členov organizované autobusové zájazdy do Česka, na Moravu a na Slovensko, navštevovali pamätihodnosti, kúpeľné miesta, významné zámky, jaskyne a podobne.

– Počnúc rokom 1963 miestna skupina ČSČK každoročne organizovala spoločenský večierok (ples) až do roku 1983 – celkovo 19-krát. Do tanca hrala hudba bratov Zajačkovcov a plesy boli pravidelne bohato navštevované.

– Každým rokom v predvianočnom období obdarovala miestna skupina ČSČK starých či chorých spoluobčanov potravinovým balíčkom. Počet obdarovaných bol od 28 do 37, všetci obdarovaní mali z predvianočného daru úprimnú radosť.

– V rokoch 1979 až 1988 organizovala miestna skupina posedenie s dôchodcami k mesiacu úcty k starším.

– O zložení výboru v sledovaných rokoch nie sú v kronike zápisy okrem jediného – o zvolení výboru dňa 6. decembra 1986 v zložení:

Danihelová Mária – predsedníčka

Zajačková Mária – tajomníčka

Rudavská Terézia – pokladníčka, zapisovateľka

Višvaderová Emerencia – za úsek Kožatexu

Spuchláková Jana – nábor bezplatných darcov krvi

Pilná Irena, Belošičová Irena

Novotná Karolína a Krajčírová Mária – revízor

Juricová Mária – dorast v základnej škole

Štefková Anastázia – nová členka výboru

Weismanová Zuzana – nová členka výboru

Telárová Iveta – nová členka výboru.

V uvádzanej kronike sú aj tieto údaje :

– Na podnet MUDr. Šimáčka sa v roku 1958 obnovila miestna skupina ČSČK v Plaveckom Štvrtku s 80 členmi. Počet členov miestnej skupiny ČSČK v nasledujúcich rokoch:

1959	1961	1962	1963	1966	1970	1973	1975	1979
112	170	180	225	250	260	275	290	300

Výročná schôdza ČSČK.

Od roku 1970 bolo v ČK 10 dorastencov a od roku 1972 25 dorastencov. V roku 2001 z dôvodu vysokého veku väčšiny členiek výboru miestna organizácia ČSČK v našej obci zanikla.

Z územného spolku Slovenského Červeného kríža v Senci nám poskytli informáciu, že v ich evidencii je 26 držiteľov bronzovej Janského plakety, 28 držiteľov striebornej Janského plakety a osem držiteľov zlatej Janského plakety z Plaveckého Štvrtka – bez udania mien.

Úplne na záver tohto príspevku uvádzam úryvok zo zápisu v kronike našej obce, ktorý dokazuje, aké miesto mala otázka darovania krvi našimi občanmi:

„Mimoriadnu snahu preukazovali členky výboru miestnej skupiny pre získavanie dobrovoľných darcov krvi – najcennejšej to tekutiny pre návrat zdravia, ba možno i života ľuďom. Darovanie krvi sa stalo pre viacerých našich občanov najčestnejšou povinnosťou a opätovne chodia darovať svoju krv s vedomím, že iste tým pomôžu mnohým neznámym osobám pri záchrane ich života. Na týchto spoluobčanov sme právom hrdí.“ ■

Športovkovo na ľade

O korčuľovaní je všeobecne známe, že je to všestranný šport. Má výborné účinky na rozvoj svalovej štruktúry, ale aj na dýchací a obehový systém. No aby vedelo dieťa dobre korčuľovať, musí zvládnuť pohyby svojho tela, mať aj dostatočnú silu. Rozvíja sa obratnosť, rýchlosť a vytrvalosť, posilňuje sa trpezlivosť. Postupne sa u dieťaťa zlepšuje držanie tela a, samozrejme, kondícia.

Pri pozitívnych výsledkoch korčuľovania sa zvyšuje aj sebavedomie vďaka dobre zvládnutej činnosti. Korčuľovanie, či už na kolieskových, alebo ľadových korčuľoch má ako mnoho ďalších športov množstvo plusov. Pohyb na čerstvom vzduchu je pre zdravie a posilnenie imunity veľmi prospešný.

Otázky kde a prečo učiť deti korčuľovať, ako ich to naučiť sú pre dnešného rodiča pomerne ťažkou úlohou. Podľa odborníkov by ste mali učiť deti korčuľovať už od predškolského veku, ideálne od štyroch rokov. Samozrejme, aj toto je individuálne, pretože sa to odvíja od fyzickej zdatnosti, šikovnosti a pripravenosti dieťaťa.

Preto sme sa rozhodli ponúknuť rodičom detí našej materskej školy kurz s názvom Športovkovo určený pre deti strednej a veľkej triedy od štyroch rokov. Kurz korčuľovania trval hodinu a konal sa vždy v pondelok, stredu a piatok tri týždne od 11. do 29. marca.

Deti sa pred tréningom posilnili desiatou v škôlke a potom za pomoci učiteliek s taškami,

korčuľami a výstrojom nasadli do autobusu, ktorý nás odviezol na zimný štadión v bratislavskej Dúbravke.

Tam sa ich už ujali skúsení tréneri (bývalí hokejisti Slovana), ktorí deti hneď zaujali pestrými mikínami s logom supermana. Rozdelili ich do skupín pre začiatočníkov, mierne pokročilých a pokročilých. Deti stojace na ľade prvýkrát dostali stoličku, neskôr veľký kužeľ, ktoré im slúžili ako opora a pomocou ktorých sa posúvali na ľade.

Tak ako to má byť pri každom športe, vždy na úvod sa konala rozcvička. Tréneri počas nej vyzývali škôlkarov ku krúženiu paží striedavo dopredu, dozadu, robeniu drepev, zdvihnutiu jednej nohy, druhej nohy, správne predklonu, buchnutiu korčuľou o ľad. Motivovali ich rôzne, napríklad malými farebnými kužeľmi, ktoré rozostavali v rade za sebou a deti jazdili tak, aby mali kužeľ medzi nohami. Neskôr jazdili vedľa nich a ich úlohou bolo dotknúť sa kužeľov stojacich v rade.

Hrali sa na semafor, a to tak, že tréner bol v strede ľadu a deti k nemu korčuľovali od mantinelu vždy, keď mal v ruke zelený kužeľ. Naopak, keď mal v ruke červený kužeľ, museli zastaviť. Neskôr to už bola slalomová jazda medzi kužeľmi. Zaujímavé bolo aj, keď rozhodil malé kužeľe, deti ich za jazdy mali pozbierať z ľadu a priniesť mu ich. Povzbudzovali ich tiež k výskoku na ľade počas jazdy.

Takýmito rôznymi spôsobmi tréneri odbúravali u detí strach, posilňovali ich trpezlivosť, obratnosť a vytrvalosť. Samozrejme, že boli občas aj pády, ale to deťom akoby vôbec neprekážalo, ihneď sa postavili a pokračovali v jazde. Ku koncu kurzu to bolo stále lepšie a lepšie.

Nuž a záverečný tréning bol úžasný. Pozvaní boli aj rodičia detí, prípadne starí rodičia, čo niektorí aj využili a urobili dobre. Deti s trénermi predvedli, čo sa naučili. Na záver im dali do rúk hokejku a za ich asistencie strieľali pukom do mantinelu, čo škôlkarov veľmi nadchlo. Čerešničkou na torte bolo odovzdávanie diplomov, zlatých medailí, sladkostí, ovocia a spoločné fotografovanie.

Musím konštatovať, že ešte som sa nestretla s takou veľkou láskou k ľadu, ústretovosťou, entuziazmom pri korčuľovaní u trénerov, ktorí svoje skúsenosti odovzdávali našim deťom. Bola to vydarená akcia, ktorá sa všetkým veľmi páčila. ■

ANNA KORDOŠOVÁ
učiteľka materskej školy

Z rozprávky do rozprávky

Takto sme nazvali večernú rozprávku dňa 19. marca v našej materskej škole. Spoločenská miestnosť, trieda aj jedáleň sa premenili na rozprávkové hrady, ľadové kráľovstvo.

Knihy – rozprávky patria medzi najkrajšie veci detského života. Sú živé v tom, že sýtia deti slovami, pocitmi, myšlienkami. Rozvíjajú predstavivosť, fantáziu a vedú oddeliť dobro aj zlo. Pomocou slov, hry, hádaniek rozprávky aj tentoraz poskytovali deťom zábavu.

Na chvíľu sme sa stali Bystrozrakými, Bystrosľuchými aj Bystrorukými. Z črepín ľadu sme postavili

ľadové kráľovstvo, roztopili ľadové srdce svojím dychom, aj sa naučili kačací tanec.

Usilovnosť detí bola odmenená. „Stolček, prestri sa!“ volali. A ako to v rozprávke býva, rozprávkové čary fungujú – stolček odkryl dobroty, ktoré ukrýval. Po splnení úloh si ich deti zaslúžili.

No uznajte, milé deti, rodičia, nie je to ako v rozprávke? Takéto nezabudnuteľné popoludnie prebudilo u škôlkarov ešte väčší záujem o knihu. Spoločnosť nám robili Elsa, Anna, Olaf a všelijaké rozprávkové postavičky. Za dobroty a ovocie ďakujeme rodičom. ■

MONIKA MASAROVICHOVÁ, riaditeľka MŠ

LENKA KARMANOVÁ
ALENA HARINGOVÁ
učiteľky MŠ

Utopili sme Morenu

Na druhý jarný deň, 21. marca, sme zorganizovali vychádzku s cieľom vynášania Moreny, aby sme deťom priblížili ľudovú tradíciu z minulých rokov.

Počas týždňa si deti zhotovovali svoju Morenu, učili sa piesne a básne o jari. Morenu sme niesli cez dedinu k jazeru. Učiteľka Iva Frázová škôlkarov oboznámila s tradičným zvykom.

V predkresťanskom období ľudia verili, že prírodu ovládajú nadprirodzené sily. Preto si vymysleli, že rôznymi obradmi ich konanie môžu ovplyvniť. Patrí k nim i vynášanie Moreny. Je to staroslovanská bohyňa zimy a smrti.

Tento zvyk vyjadruje túžbu ľudí, aby sa už skončilo chladné počasie. Ak ľudia chceli, aby prišla jar, museli Morenu utopiť v potoku, alebo upáliť. Verili, že jej zničením vylúčia nebezpečné choroby a smrť, vypudia z dediny nečisté sily, ktoré zadržujú vegetáciu.

Dva týždne pred Veľkou nocou – šibačkou, na Smrtnú nedeľu, sa schádzali dievčatá v niektorom

z dvorov. Tam si slamenú figurínu obliekli do kroja. Ľudia venovali rôzne časti oblečenia, verili, že sa im urodí vysoký ľan. Oblečenú Morenu potom dievčatá niesli k potoku, spievali pri tom určené piesne, na brehu ju vyzlekli, zapálili a hodili do vody.

V niektorých regiónoch Slovenska sa obrad utopením Moreny neskončil. Do jej šiat obliekli jedno z dievčat – kráľovnú, a potom s ňou po domoch

vyberali jedlo, z ktorého večer vystrojili hostinu pre všetku dedinskú mládež. Tešili sa, že odohnali zimu.

Deti si potom spoločne zaspievali, zarcitovali a zatancovali na jarné pesničky a hry. Po programe každé dieťa hodilo svoju Morenu do vody.

Ľudové tradície ako kultúrne bohatstvo by nikdy nemali zaniknúť, a preto je pre škôlkarov prínosom, že sa už od útleho detstva dozvedajú niečo zo zvykov a tradícií našich predkov. ■

IVA FRÁZOVÁ, učiteľka materskej školy

Do škôlky prišiel policajt

Vďaka obecným policajtom sa nám podarilo zorganizovať veľmi prínosné dopoludnie pre našich malých škôlkarov, ale aj školákov zo Súkromnej základnej školy v Plaveckom Štvrtku.

V stredu 10. apríla sme u nás privítali policajta s policajným autom, z ktorého sa ozýval hukot majáka. Deti boli veľmi aktívne a zapájali sa do rozhovoru o bezpečnosti na cestách, povinnej výbave pri jazde na bicykli či kolobežke.

Snáď najväčšiu radosť robilo deťom to, keď si mohli samotnú jazdu vyskúšať na našom dopravnom ihrisku. Policajt ich usmerňoval a riadil celú premávku cyklistov, ale aj chodcov. Spoločne so školákmi sme vylúštili tajničku so slovom „semafór“. Za odmenu dostali deti reflexné spomienkové predmety.

Toto stretnutie zanechalo v deťoch zážitok aj ponaučenie, ako sa treba správať na cestách. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie. ■

LENKA KARMANOVÁ, učiteľka materskej školy

Dobrovoľní hasiči potešili škôlkarov

V krátkom výklade oboznámili deti s významom práce hasičov, zariadeniami potrebnými pre vykonávanie tejto zásluhnej činnosti. Hadice, ale aj maska na dýchanie, ak si to situácia vyžaduje, špeciálny hasičský oblek vyrobený z ohňovzdorného materiálu, hasičská prilba... Nezabudli deti upozorniť na to, aby sa nehrali so zápalkami a nemanipulovali s elektrickými prístrojmi.

No naši dobrovoľní hasiči nielen hasia oheň, ale sú aj športovci, teda sa zúčastňujú na rôznych športových súťažiach. Môžeme byť na nich právom hrdí, lebo sú najlepší v našom kraji.

Človek a oheň, obec a požiarňa ochrana, hasiči a svätý Florián – to sú spojenia, nad ktorými sa už po niekoľko generácií takmer nikto ani nezamyslí, patria k sebe. Veď je naozaj ťažké predstaviť si živé spoločenstvo obyvateľov obce, ktorému by chýbali obetaví a odvážni ľudia, ochotní zanechať akúkoľvek prácu, alebo prerušiť odpočinok a bežať na pomoc, keď zaznie signál, že u niekoho horí.

Hasičská zbrojnica vždy dodávala sebavedomie občanom v boji proti požiaru a podobne ako kostol, aj ona je svätynou. Svätynou tých, ktorí sú ochotní pre skutok lásky k blížnemu pomáhať pred požiarom a živelnými pohromami. A keď svätyná, tak i ona má svojho ochrancu a patróna – svätého Floriána v uniforme rímskeho vojaka s putňou vody v ruke hasiaceho horiaceho domu.

Samozrejme, aj v našej obci existuje dobrovoľný hasičský zbor už úctyhodných 128 rokov. Dňa 16. apríla nás v dopoludňajších hodinách prišli navštíviť naši dobrovoľní hasiči a hasičky s dvomi autami: jedno slúži na prevoz samotných hasičov a to druhé bolo cisternové.

No naši dobrovoľní hasiči nielen hasia oheň, ale sú aj športovci, teda sa zúčastňujú na rôznych športových súťažiach. Môžeme byť na nich právom hrdí, lebo sú najlepší v našom kraji.

Deti materskej školy veľmi zaujala samotná práca – hasenie ohňa v areáli školského dvora natiahnutými hadicami a vodou striekajúcou z hasičského auta. Bolo krásne vidieť radosť v detských očiach, ako pozorovali hasičov obdivnými pohľadmi.

Neskôr formou zážitkového učenia deti s prílbami na hlave a vodou z hadice striekali za asistencie hasičov na plechovkové terče. Ale to nebolo všetko, škôlkari mali možnosť nasadnúť si aj do ozajstného hasičského auta.

Na záver mali pre nich naši hasiči pripravené skladačky z papiera v tvare hasičského auta, maľovanky a rôzne sladkosti, ktoré im ponúkali z krásnych pohárov získaných za športové súťaže.

Veľmi ťažké bolo lúčenie sa detí s hasičmi, no slúbili nám, že k nám na návštevu ešte určite prídu. Vedť k tomu, možno niektoré z týchto detí budú pokračovať v ich šlapajach a neskôr sa aj z nich stanú dobrovoľní hasiči. ■

ANNA KORDOŠOVÁ, učiteľka materskej školy

Skrášli sme si školský dvor

Deň Zeme patrí medzi najuznávanejšie a najpopulárnejšie podujatia na záchranu Zeme. Na celom svete ho 22. apríla slávia milióny ľudí. My všetci svojimi aktivitami výrazne zasahujeme do toho, ako vyzerá príroda a svet okolo nás. Spoločne meníme štruktúru krajiny, ťažíme lesy, likvidujeme mokrade, lúky, odstraňujeme brehové porasty, znečisťujeme prírodu odpadom.

Je preto potrebné, aby si každý z nás a, samozrejme, celá spoločnosť uvedomila dôležitosť svojho každodenného správania sa ku krajine a ku svojmu životnému prostrediu. Zemské zdroje nie sú nevyčerateľné a je nevyhnutné venovať sa otázkam životného prostredia a prostredníctvom celosvetového úsilia chrániť jej poklady pre budúce generácie ľudí a ostatných tvorov žijúcich na Zemi.

Preto aj my, učiteľky našej materskej školy, pôsobíme na deti rôznymi aktivitami: spoločnými rozhovormi, náučnými filmami, environmentálnymi vychádzkami do blízkeho okolia, upozorňovaním, ako a prečo treba chrániť našu prírodu. Deti sú poučené, že vodou neplytváme, hneď po umytí rúk zatvoríme kohútik, splachujeme raz, a nie viackrát za sebou, pri vychádzke v lese nekričíme, nezahadzujeme odpadky,

zbierame len prírodniny, neplašíme zver, triedime odpad, nehadíme odpadky do jazera a podobne.

Dvadsať druhý apríl je Dňom Zeme, ale my sme sa v škole dohodli, že si skultúrnime prostredie nášho školského dvora už od začiatku tohto mesiaca. Učiteľky vyhrabávali trávu, rodičia čistili okraje chodníkov od zarastenej trávy, orezávali kríky, stromy, rozvázali zemiu pod loď a do okrasných kvetináčov, zasiali trávu.

Ku koncu apríla sme poprosili mamičky detí, aby priniesli kvetinky, či už letničky, alebo trvalky, a tie sme spolu s deťmi nakoniec spoločne zasadili do krásnych nových kvetináčov. O tieto kvetinky sa budeme spoločne s deťmi starať – budeme ich polievať a trhať burinu. Myslí si, že aj takýmto malými kročikmi môžeme s predškôlkami pomáhať chrániť našu Zem a rozvíjať u nich lásku k prírode.

Na záver mi dovoľte poďakovať sponzorom: P. Oravcovi za dovezenie zeminy, D. Vaškovi, ktorý nám daroval dva veľké drevené kvetináče s fóliou, farbu, štetce a mamičkám detí navštevujúcich materskú školu, ktoré nám priniesli kvety. ■

ANNA KORDOŠOVÁ, učiteľka materskej školy

Škôlkari si uctili svoje mamy

Deň matiek je už tradične čas povedať našim mamám, ako ich máme radi, čo pre nás znamená, ako ich vyjadriť im našu vďačnosť za všetko, čo pre nás robia. Je príležitosťou na formálne oslavovanie našich matiek a užitočnou výzvou, aby sme ukázali lásku, uznanie a vďačnosť.

Je to deň, keď by sme mali tráviť čas spoločne, šanca hovoriť s našimi mamami a spoznať ich ešte lepšie. Naučiť sa od nich vždy niečo nové a zaujímavé o ich živote, snoch či mladosti. Vypočujeme si ich želania, zažeňme spolu smútok či samotu.

V tento deň oslovme všetky matky a dajme im najavo, že ich hodnota je nesmierna. Zamyslime sa nad tým, aké ťažké je byť matkou, čo všetko pre nás mama znamená od chvíle, keď nám dala život. Preto by mamy mali byť každý deň milované, oceňované a rozmaznávané.

I deti z našej materskej školy chceli prispieť k oslave a vzdať úctu svojej mame spoločne stráveným popoludňom – milou pre mamy. Vzhľadom na nepriaznivé počasie sa akcia preložila na školský dvor. Krátkym príhovorom sa prítomným príhovorela učiteľka Kordošová a oboznámila ich s priebehom oslavného popoludnia.

Zábava prebiehala súťažami spoločne s rodičmi. Zmerali si sily v skoku vo vreci, slalomovom pochode so zviazanými nohami či vedomostnej hádanke „čie sú to stopy“. Za zdatnosť prišla sladká odmena.

A potom nastala chvíľa očakávanej opekačky. Ohník sfarbil dohnedo špekáčiky a zahnal hlad prázdnych brušiek. V družnej debате dospelých a hrách šantiaciach sa deti čas neuveriteľne rýchlo ubíhal. Spokojnosť detí a chvíle strávené spolu s rodičmi boli peknou bodkou za vydatou akciou venovanou našim mamám.

Prajme našim mamám šťastie a lásku, k tomu krásu, nech sú žiariacou ozdobou každého domu.

DAGMAR GOMBÁROVÁ, učiteľka materskej školy

Nezabudnuteľných päť dní v Tramtárii

V pondelok 13. mája sme sa vybrali s deťmi strednej a veľkej triedy na päťdňový pobyt do školy v prírode. Za miesto pobytu sme si vybrali Nitrianske Rudno, hotel Baník – Tramtáriu, rozprávkové kráľovstvo.

A veru, už pri vchode do hotela nás v Tramtárii vítali rozprávkové bytosti (žabky, šašo, víla), ktoré sa na nás usmievali a kývali nám. Ochotne nám zobrali batožinu a my sme sa s deťmi ubytovali.

Hneď po ubytovaní sme sa rozdelili do kráľovských družín. Naša niesla hrdé meno „mrváčky“, také výstižné pre našu dedinu. Keďže mali deti postupne plniť rôzne zábavné úlohy, ako náš pokrik, ktorý nás motivoval k víťazstvu, sme si zvolili časť piesne „Štvrtčané, štvrtčané, moji mravenčári, štvrtčané, štvrtčané, nech sa nám darí!“

Po krátkom oddychu z cesty sme sa vybrali na zábavnú hru Hľadaj a uhádni, počas ktorej sme spolu s našou animátorkou Kajkou v okolí hotela hľadali obálky s otázkami. Na ne sme hádali odpoveď a nakoniec sme spoločne pospájali výsledné slovo „klúč“, ktorý sme za vyriešenie aj dostali. Ako inak, bol to kľúč od kráľovstva.

Deti sa neskôr chystali na kráľovskú korunováciu, vyrábali sme si náš erb a dary pre kráľa a kráľovnú. Kráľovnú stvárnila naša učiteľka Lenka. A ako by to bolo, keby chýbal kráľovský bál, na ktorom sme si

všetci zatancovali. Animátorka Albi nám zaspievala hymnu kráľovstva s názvom Tramtária, ktorá nás všetkých očarila a ktorú sme si každý večer spoločne spievali. Potom sme spolu s deťmi tancovali na pekné pesničky, čo nám mixoval dídžej Luky.

Počas nášho päťdňového pobytu sa deti zúčastňovali na ranných kráľovských rozcvičkách, v dopoludňajších hodinách na zaujímavých remeslách: šperkárstvo, tanec, lukostrelba, autá, šport. Deti sa v nich podľa vlastného záujmu sriedali.

Navštívili sme aj gazdovské dvory v Máčove, kde sa deti oboznámili napríklad s kováčskou dielňou, pekárňou, domčekmi, na akých bývali naši praprarodičia.

Večere nám spríjemňovali rôzne vedomostné súťaže ako Tipovačka, Dobré vedieť a Talentmánia. V Talentmánii sa aj naše deti predviedli básňami, piesňami a tancom. Za všetky činnosti boli všetky družiny, teda aj naša družina „mrváčky“, odmeňované tramtári, ktoré sme postupne zbierali.

Počas nášho pobytu sme si urobili tiež pekný výlet do ZOO v Bojniciach. A ako to už býva, všetko má svoj začiatok a koniec. Animátori si pre nás na štvrtok podvečer pripravili kráľovskú rozlúčku a posledný kráľovský bál, kde boli deti odmeňované sladkosťou za dobré výsledky v jednotlivých remeslách.

V súťaži družín sme sa umiestnili na krásnom druhom mieste, za čo deti získali veľký darčekový balík všakovakých sladkostí. Na spoločnej rozlúčke s kamarátmi z iných družín a animátormi veru padali aj slzičky.

Nesmieme zabudnúť poďakovať dobrým tetám kuchárkam, ktoré sa veľmi dobre starali o detské brušká. Škôlkarom chutilo a chodili aj na dupľu. Veľká vďaka patrí Danke a všetkým animátorom, ktorí sa postarali o to, aby sa deťom páčilo a cítili sa tu ako v ojazstnom kráľovstve. ■

ANNA KORDOŠOVÁ
LENKA KARMANOVÁ
učiteľky materskej školy

Teliatka a traktory boli pre deti zážitkom

S radosťou sme sa v piatok 24. mája vybrali spoločne s deťmi všetkých troch tried na návštevu na farmu FirstFarms. Aj počasie prišlo tejto krásnej akcii.

Pred farmou nás privítali jej pracovníci. Ujala sa nás veľmi milá pani, ktorá nás sprevádzala počas celej návštevy. Ako prvé škôlkari zbadali koníky, ktoré hrdlo niesli na svojich chrbtoch deti z iných materských škôl.

Na prvom stanovišti ujo z farmy deťom porozprával, čo vlastne pracovníci pestujú na poliach, čo sa z plodín ďalej vyrába a čím krmia kravy. Deti nastúpili aj do veľkého autobusu pre kravičky, ktoré prevážajú do iných fariem.

No a potom už zočili mladé teliatka, ktoré sa na nás pozerali trochu ustráchané. V ďalšej časti boli zase dospievajúce jalovičky hľadajúce na nás udivene. A ako by to bolo, keby sme nevideli dospelé kravy, ktoré nás už vítali hlasným bučaním.

Mohli sme nazrieť aj do pôrodnice, kde odpočívali teľné kravy. Mali sme veru šťastie a videli sme čerstvo narodené teliatko, ktoré sa práve stavalo na nohy. Teta nás zavedla aj k veľkému kolotoču, kde sa doja kravičky trikrát za deň. V priemere vydojí jedna krava za deň asi 50 litrov mlieka.

Na voľnom priestranstve škôlkarov čakalo mnoho veľkých traktorov, sejačiek a iných strojov, ktoré sú nevyhnutné k práci na farme. Samozrejme, že deti chceli vyskúšať, aké to je vysadnúť si do takeého veľkého stroja a chytiť na chvíľku do rúk volant. Mali ste ich vidieť, ako hrdo sa na nás zhora pozerali.

Pod veľkým stanom dostali deti na posilnenie chutné koláče a sladkú malinovku. Pracovníci farmy pri odchode darovali všetkým deťom na pamiatku pekné peračníky, v ktorých bolo prekvapenie a balónik. Domov sme sa vracali trochu unavení, ale šťastní z prekrásnych zážitkov. ■

ANNA KORDOŠOVÁ
učiteľka materskej školy

Mama je len jedna

Mama je slovo kratučké, milé, láskavé. Slovo, ktoré sa každé batola naučí vysloviť ako prvé. Nie je nič váženejšie, ako byť matkou. Všetky matky určite potvrdia, že byť mamou je niečo nádherné, naplňujúce, radostné, zároveň aj zodpovedné, veľa ráz náročné a niekedy i bolestné. Všetci to vieme. Pre každého je jeho mama tou najdôležitejšou osobou na svete.

Mama je ten človek, ktorého náruč sme pocítili ako prvú. Bolo to jej objatie, jej pohľadanie, čo sme vnímali od prvých dní nášho života. Jej hlas sme počúvali, učili sa prvé slová od nej. Mama si zaslúži nielen našu úctu, zaslúži si našu lásku, zaslúži si, aby sme sa starali o jej šťastie.

Deň matiek je príležitosť všetko toto si pripomenúť, aby sme na to v kolobehu života nezabúdali. Zároveň je to dôvod, aby sme svojej mame vyjadrili city, aby sme jej objali, urobili jej radosť.

Aj my s deťmi zo Súkromnej základnej školy v Plaveckom Štvrtku sme chceli potešiť mamičky a dňa 12. mája sme vystúpili s krátkym programom básní, piesní a tanca.

O mamách, ich láske a добрôte sa toho povedalo i napísalo veľa, a predsa toho nikdy nebude dosť. Mama je totiž pre každého len tá jedna jediná, a tým je výnimočná. Buďte nám, milé mamičky, zdravé, krásne a milé a buďte s nami ešte dlhé roky. ■

KAROLÍNA SNOPKOVÁ
učiteľka súkromnej základnej školy

Základná škola otvorí dvere

Základná škola Plavecký Štvrtok vás pozýva **dňa 24. júna 2019 o 14.00 h** na deň otvorených dverí, kde vám predstaví nový koncept vzdelávania v nemeckom jazyku. Škola vďaka spolupráci s obcou a partnerskými organizáciami plánuje v školskom roku 2019/2020 otvoriť triedu s rozšíreným vyučovaním nemeckého jazyka. Jazykové vyučovanie bude prebiehať v rámci celodenného vzdelávacieho systému v tvorivom prostredí novo zrekonštruovaných priestorov. Podrobnosti sa dozviete priamo na mieste. Tešíme sa na vás! ■

KOLEKTÍV ZŠ

Nie je voľno ako voľno

Čaká nás čas prázdnin, ktoré sú geniálnou príležitosťou, aby sa ľudia spoločne stretli a prežili spolu chvíle, keď sa neponáhľame za povinnosťami, ale máme čas jeden na druhého. Existuje však aj určité riziko, že prázdniny sa stanú len prázdny dňami, a nie časom skutočného relaxu a inšpirácie.

V tieto dni som sa zúčastnil na prednáškach, na ktorých ma oslovil obsah útlej autobiografickej knihy protestantského pastora Davida Wilkersona Dýka a kríž. David začal pomáhať mladým členom newyorských gangov otvoriť sa pre Pána Ježiša a vymaniť sa zo závislosti od násilia, lúpeží a nebezpečných látok. Úplný začiatok toho dnes veľmi významného diela bol veľmi zaujímavý. Spočíval v na prvý pohľad nepodstatnej veci.

Kazateľ bol dušpastierom v malom americkom meste vzdialenom niekoľko hodín jazdy autom od New Yorku. Zemaný s deťmi. Svoju pastiersku službu sa snažil plniť čo najlepšie. Po dňoch strávených v službe farnosti a rodine si vyhradil pre seba dve hodinky na záver dňa. Od 22.00 do 24.00 h. Bolo to približne v roku 1959.

Televízor ešte nemali všetci, ale už sa v Spojených štátoch rozmáhal. Pastor si vyhradil pozrieť v ňom správy a základné informácie práve v tomto čase. Po určitej dobe však zacítil výčitku svedomia. „Nemal by si tento čas radšej venovať Pánovi?“

Táto myšlienka mu nedala pokoj. Keďže si však nebol istý, čo chce Pán, navrhol Bohu skúšku. Do miestnych novín dal inzerát o tom, že predá televízor. Skúška spočívala v tom, že dal Bohu termín. Ak sa do večera od vyjdenia inzerátu nenájde kupec, bude považovať nápad s predajom za nevhodný a nebude v ňom pokračovať. No v deň vyjdenia inzerátu sa poobede ohlásil záujemca a televízor sa aj skutočne predal.

David získal každý deň dve hodiny pre samotu s Pánom. A práve v tomto čase mu padol zrak na noviny, v ktorých bola správa o súdnom procese s mladistvými vrahmi, členmi jedného z pouličných gangov v New Yorku. Zacítil potrebu pomôcť ich dušiam, a preto sa napriek totálnej neznalosti situácie vybral do New Yorku a počas súdu sa chcel dostať k obvineným.

Začiatky tejto práce boli ťažké, avšak odvtedy on i jeho tím pomohol už mnohým oslobodiť sa od zlého. Jedným z jeho úložiek bolo obrátenie Nickyho Cruza, obávaného vodcu gangu Mau Maus, ktorý po obrátení pokračoval v stopách Davida.

Milí čitatelia časopisu Štvrtčan. Na začiatku to bola len taká malá vec: zmeniť obsah voľného času. Táto malá vec ovplyvnila v dobrom mnohé ľudské osudy. Myslím, že pred prázdninami je vhodné sa zamyslieť, aký obsah chcem dať svojmu voľnému času. V prípade, že sa rozhodnem podľa svojho dobre sformovaného svedomia, môže moje rozhodnutie priniesť také vynikajúce ovocie, aké prinieslo v prípade Davida Wilkersona.

Čo nás čaká...

Na záver by som rád krátko upriamil pohľad čitateľov na to, čo sme prežili a čo nás ešte čaká. Som veľmi rád, že v našej farnosti mohli pristúpiť k sviatosti zmierenia (spovedi) a k najsvätejšej Eucharistii spolu 15 detí. Je to veľký Boží dar, že sa Boh dotkol našich detí a zanechal v nich niečo zo seba.

Čaká nás slávnosť Najsvätejšieho tela a krvi – procesia v okolí kostola – v nedeľu 23. júna. Spevom, hudbou dychovky, prestieraním kvetových lupienok i slávnostným sprievodom vyjadríme našu vieru v Božiu prítomnosť vo svätej hostii.

Dňa 18. augusta máme slávnosť patrónky našej farnosti Nanebovzatej Panny Márie, mocnej orodovníčky u Pána. Kazateľom počas slávnostnej svätej omše o 10.00 h bude páter Gabriel Hunčaga, kňaz z rehole kazateľov (dominikánov), ktorý prezradí aj to, čo ho spája s našou obcou.

Z duchovno-sekulárnych podujatí plánujeme v lete urobiť denný tábor detí, aby sme im spolu s animátormi (vysokoškolskými pochádzajúcimi z našej obce) pomohli kvalitne prežiť voľný čas. Zatiaľ len na štyri dni. Chystáme tiež letný tábor rodín, aby sa podporilo prirodzené rodinné spoločenstvo a zároveň vznikol priestor pre vytváranie vzťahov medzi deťmi navzájom, dospelými navzájom, a deťmi s dospelými.

Veľmi sa teším z aktivít, ktoré sa v obci organizujú: Deň matiek, Deň otcov, stanovanie otcov a synov, cyklotúry, rôzne výlety, ale aj brigády pri pretváraní nášho životného priestoru. V prípade časových pozvaní sa rád zapojím do všetkého dobrého, čo sa vo Štvrtku deje. ■

JÁN SITÁR
farár

Okienko do Nezábudky

Činnosť nášho klubu seniorov pri OZ Štvrtčan bola v uplynulom štvrtroku opäť veľmi bohatá. Ešte v marci sme sa však museli zmieriť so smutnou skutočnosťou, keď naše rady opustil ďalší náš člen a priateľ – Alojz Beňa. Zomrel po ťažkej chorobe a rozlúčili sme sa s ním na našom cintoríne. Česť jeho pamiatke.

Sme radi, že sa môžeme zapájať do veľmi pestrých a všestranných akcií v rámci okresnej organizácie Jednoty dôchodcov na Slovensku (JDS). Máme možnosť stretávať sa so seniormi z iných obcí a prehlbovať tak naše priateľstvá.

V uplynulom období sme sa zúčastnili na Jurajskej zábave v Plaveckom Mikuláši (24.4.), na Majálese

v Malých Levároch (8.5.), na okresných športových hrách seniorov v Záhorskej Vsi (21.5.), ako aj na okresnom kole seniorov v hre petang v Jablňovom (5.6.). Všetky tieto podujatia organizovali základné organizácie (ZO) JDS v príslušných obciach.

Naša ZO mala pripravený okresný cyklozraz v termíne 31. mája, ale z dôvodu nepriaznivého počasia sme toto podujatie museli zrušiť a presunúť na september.

Okrem týchto podujatí sa aktívne zúčastňujeme na kultúrnom a spoločenskom živote v našej obci. Spomeniem napríklad zájazd na termálne kúpalisko do Dunajskej Stredy, oslavy Dňa matiek či stavenie mája. Tak ako každý rok, aj teraz sme si urobili brigádu na kaplnke, ktorú máme už niekoľko rokov pod

patronátom. Taktiež sme mali posedenie na Pieskovni pri príležitosti klubovej schôdze.

Počas leta, teda od 1. júla, sa budeme stretávať v našom klube v Ekocentre len raz do týždňa, a to každý pondelok o 15.00 hodine. ■

FRANTIŠEK LIPÁR
predseda klubu

Folklórny súbor Štvrtčan má 10 rokov

Tento rok je to už 10 rokov odvtedy, čo sa niekoľko mladých manželských párov rozhodlo vyplniť svoj voľný čas tancom. V tom období, teda v roku 2009, už fungovalo Občianske združenie Štvrtčan, ktoré malo okrem iného vo svojom programe oživiť kultúrne tradície a zvyky, prezentovať a rozvíjať ľudovú kultúru, kroje a tance v Plaveckom Štvrtku. Prirodzene sa teda folklórny súbor (FS) Štvrtčan stal súčasťou tohto občianskeho združenia.

Zaujímavé je, že motiváciou pre rozhodnutie spomínaných párov venovať sa folklórnemu tancu boli ich deti, ktoré už celý predchádzajúci rok účinkovali v detskom folklórnom súbore Štvrtčánek. Dnes sú obidva súbory neodmysliteľnou súčasťou kultúrneho života v našej obci a šíria dobré meno Plaveckého Štvrtka aj mimo obce. Prezentujú svoje umenie na mnohých kultúrnych podujatiach a slávnostiach nielen v regióne Záhoria, ale aj v širšom okolí.

Keď sme sa opýtali prvých členov súboru, čo im najviac utkvelo v pamäti z ich pôsobenia v súbore, jednoznačne to boli úplné začiatky, keď sa po niekoľkých týždňoch poctivých nácvikov predstavili občanom na hodových slávnostiach v Plaveckom Štvrtku v roku 2009.

Vtedy sa oslavy konali na improvizovanom pódiu pred kostolom. Zároveň predstavili občanom plaveckoštvrtecký kroj, ktorý na hodovej svätej omši pokrstil farár Jozef Krajčí. Pri tejto príležitosti je nutné spomenúť iniciatívu Gitky Benkovičovej, ktorá členov vznikajúceho súboru možno aj trochu proti ich vôli „obliekla“ do krásnych modro-bielých krojov.

Ďalšie predstavenie novovzniknutého súboru sa uskutočnilo hneď v septembri na festivale Mravenec, ktorý má za sebou tiež 10 rokov a je nezmazateľne spätý s našou obcou. Tento festival je hlavným projektom OZ Štvrtčan, ktorý majú každý rok v celom rozsahu pod patronátom manželja Ingrid a Peter Saňkovi. Počas svojho pôsobenia sa súbor rozrástol o ďalších členov a dnes v ňom účinkuje 23 nadšencov plus mamičky, ktoré sú v súčasnosti na materskej dovolenke.

starajú aj o rôzne kultúrne podujatia v obci, čo je obdivuhodné, keďže všetci majú rodinné a pracovné povinnosti. V kolektíve je naozaj veselo, sú snaživí, o čom svedčí aj repertoár našich vystúpení. Základom sú, samozrejme, domáce záhorácke tance, ktoré už vôbec nemajú problém zvládnuť, a preto pre veľký záujem sme navštívili aj tance z iných regiónov: Trenčín, Myjava, Šariš, Zemplín. Teším sa aj z toho, že v detskom súbore Štvrtčánek nám utešene pribúdajú noví mladí tanečníci a mnohí z nich sú už dnes rozhodnutí pokračovať v súbore dospelých. O budúcnosť teda nemám obavy. Jednoducho skvelá banda a som rada, že som jej súčasťou.“

Taktiež sme sa opýtali niektorých členov súboru, čo im dalo účinkovanie vo FS Štvrtčan. Tu sú ich reakcie:

„V súbore sme s mojím manželom začali tancovať úplne náhodne v čase jeho vzniku. Nikdy by nám nenapadlo, že vydržíme až doteraz. Myslím si, že je to hlavne vďaka skvelým ľuďom, ktorých sme tu stretli. Máme úžasnú vedúcu, ktorá má s nami veľkú trpezlivosť. Medzi rodinami členov súboru vznikli priateľstvá a často sa stretávame i mimo súboru.“ **(Maťka)**

„Čo nám folklór dal? Folklór v nás prehĺbil sympatie k tradičnej ľudovej kultúre. Dal nám možnosť bližšie spoznať kultúru jednotlivých regiónov, nielen tú našu „záhoráčku“. V súbore sme sa stretli skupina veľmi príjemných ľudí. Vytvorili sa medzi nami priateľstvá, kamarátstva, a to nielen medzi nami dospelými, ale už aj medzi

Historicky prvé vystúpenie FS Štvrtčan na hodových slávnostiach v auguste 2009.

Súbor prezentuje nielen kroje charakteristické pre našu obec, ale postupne sa snaží ukázať kroje aj z iných regiónov Slovenska. Členovia súboru sa nielenže pravidelne stretávajú raz do týždňa na aktívnych tréningoch v Ekocentre, ale vytvorili veľmi dobrú partiu a stretávajú sa pri rôznych iných voľnočasových aktivitách a rodinných oslavách.

Pri tomto bilancovaní nemožno nespomenúť najdôležitejších ľudí, a to vedúcu súboru Ingrid Saňkovú a jej manžela Petra. Oni sú dušou i srdcom súboru, ich zásluhou je súbor životaschopný a má predpoklady na ďalší rozvoj. Jeho profesionálna úroveň každým rokom rastie. Na otázku, ako hodnotí činnosť súboru počas uplynulých 10 rokov, nám **Ingrid Saňková** povedala:

„Máme za sebou množstvo tréningov aj vystúpení a stále nám pribúdajú členovia. Členovia súboru okrem toho, že pravidelne trénujú, sa

našími deťmi. Prežili sme spolu veľa zábavy a úsmevných chvíľ. O tom by vedela veľa rozprávať Inka. Niekedy nevieme, keď sa na nás pozerá, ako sa trápime s učením nových krokov a tancov, či tie jej slzy sú od smiechu a šťastia, alebo od zúfalstva. Pozdravujem, Inka!“ **(Peter)**

Na záver chceme poďakovať súboru a jeho členom za vynikajúcu reprezentáciu OZ Štvrtčan a obce Plavecký Štvrtok. Poďakovanie patrí aj samotnej obci Plavecký Štvrtok, za každoročnú finančnú podporu, ako aj za poskytnutie priestorov na tréningy. Prajeme FS Štvrtčan a jeho členom do ďalších rokov veľa odhodlania a vôle venovať sa tejto krásnej záľube, aby mohli ešte dlho tešiť svoje publikum a reprezentovať našu krásnu obec. ■

IVAN SLEZÁK
predseda OZ Štvrtčan

ŠTVRTČANIA V ZAHRANIČÍ:

Austrálske dobrodružstvo premenila na domov

Radka Hlavenková (27) sa narodila v Kežmarku. Život za hranicami si vyskúšala už počas strednej školy, keď niekoľko mesiacov študovala v americkej Indiane. Na Slovensku ukončila Obchodnú fakultu Ekonomickej univerzity v Bratislave, odbor marketingový manažment. V rámci bakalárskeho štúdia absolvovala kurz v spolupráci s americkou Štátnou univerzitou v Portlande. Počas inžinierskeho štúdia sa zúčastnila na výmennom pobyte vo Švédsku cez program Erasmus so zameraním na obchod a logistiku. Je slobodná, takmer tri roky žije v Austrálii.

Ako dlho žijete v Austrálii a čo vás tam priviedlo?

V Austrálii žijem od septembra 2016, čiže skoro tri roky. A čo ma sem priviedlo? Vždy som mala dušu cestovateľa a páčilo sa mi spoznávať iné krajiny, zvyky, tradície a náboženstvá, takže som od malička veľa cestovala. V rámci štúdia vo Švédsku som spoznala zopár Austráľčanov a po roku odpracovanom na Slovensku som si povedala, že je nacaše vybrať sa za dobrodružstvom. I napriek neskutočnému strachu z hadov som sa samej seba pýtala – kedy inokedy budem môcť vidieť Operu v Sydney a Uluru (Ayers Rock), ak nie teraz? Keďže väčšina mojich kamarátov žije v Melbourne, priletela som priamo sem a už na druhý deň som si ho zamilovala viac ako Sydney. Po návrate z tejto dovolenky som rodičom oznámila, že sa na rok sťahujem do Austrálie. Ako išli mesiace, Melbourne sa stalo mojim druhým domovom a Slovensko dovolenkou destináciou.

Aké boli vaše začiatky v cudzine?

Začiatky neboli ľahké. I keď moja angličtina bola takmer na úrovni materinského jazyka, vzdelanie a skúsenosti z domova som mala dostatočné, aj tak to nestačilo. Tak ako každý cudzinec som začala pracovať ako čašníčka. Tento príjem však ledva stačí na zaplatenie nájomného a stravy. Keďže som človek, ktorému keď poviete – nie, nedáš to, nakopnem sa a spravím všetko preto, aby som to dala, aj tentoraz to tak bolo. Začala som zbierať kontakty, venovať sa dobrovoľníckej činnosti a zúčastnila som sa na dvoch štážiach v startup spoločnostiach. Samozrejme, zadarmo, no práve tieto skúsenosti mi pomohli k ďalšiemu pracovnému rozvoju a komfortnejšiemu životu v Austrálii. Trvalo mi približne rok a pol, kým som sa dostala tam, kde som teraz a necítila sa tu ako cudzinec.

Čomu sa tam venujete?

Momentálne pracujem na jednej z najlepších univerzít v Melbourne ako administratívny a finančný poradca pre študentov doktorandského štúdia. Keďže mi práca zaberie iba štyri dni v týždni, mám čas sa pravidelne venovať joge a meditácii, čo mi veľmi pomáha v každodennom živote a hlavne v ťažkých chvíľkach. Okrem iného som aj študentka marketingu a komunikácie. Pre štúdium som sa opäť rozhodla vzhľadom na to, že verím, že človek sa musí neustále vzdelávať, aby napredoval.

V čom vidíte hlavné rozdiely oproti životu na Slovensku?

Melbourne je veľkomesto často prirovnávané k New York City a život tu môže vyzerať veľmi hekticky. Avšak ľudia si ho vedia akoby naplno užívať, brať všetko s nadhľadom, o čom svedčia typické frázy „no worries“ (žiadny problém) a „she'll be alright“ (bude to v poriadku). Páči sa mi, ako sa ľudia starajú o svoju krajinu, životné prostredie, uvedomujú si následky znečistenia prírody a oceánu. Taktiež musím potvrdiť, že zdravý životný štýl a šport je u mnohých obyvateľov na prvom mieste. Samozrejme, nesmiem zabudnúť na to, aké multikultúrne toto mesto je. Mix kultúr a náboženstiev je jedným z najväčších dôvodov, vďaka ktorým sa tu cítim dobre.

Aký máte vzťah k Plaveckému Štvrtku?

V Plaveckom Štvrtku žijem od malička. Moji starí rodičia vlastnili obchod v strede dediny, kde som im ako malá veľmi rada pomáhala. Takto som spoznala väčšinu obyvateľov Plaveckého Štvrtka. Páči sa mi, ako obec v posledných rokoch napreduje. Výstavba detského ihriska, vysadenie nových stromčekov pri hlavnej ceste, nové chodníky či rôzne kultúrne podujatia sú jedny z vecí, ktoré mi utkveli v pamäti. V Plaveckom Štvrtku som sa vždy cítila spokojne a dobre, predsa je to môj domov.

Ako často sa navštevujete so svojou rodinou a kedy ste boli v našej obci naposledy?

„Trvalo mi približne rok a pol, kým som sa dostala tam, kde som teraz a necítila sa tu ako cudzinec.“

„Verím, že človek sa musí neustále vzdelávať, aby napredoval.“

Foto: archív R. Hlavenkovej

Na Slovensko lietam približne každých sedem mesiacov navštíviť rodičov, rodinu a kamarátov. V Plaveckom Štvrtku som naposledy bola v máji tohto roka.

Čo vám z domova najviac chýba?

Samozrejme, rodičia, vzhľadom na to, že som jedináčik a mám s nimi veľmi blízky a dobrý vzťah. A potom bryndzové halušky, pohostinnosť Slovákov a sneh na Vianoce.

Plánujete sa v budúcnosti vrátiť na Slovensko natrvalo?

Ja som človek, ktorý príliš neplánuje. Skôr sa nechávam ovplyvniť momentálnymi pocitmi. Samozrejme, domovina mi chýba a vždy som neskutočne šťastná, keď trávim chvíľky na Slovensku. Momentálne som však veľmi spokojná so svojím životom v Melbourne. Mám tu priateľa, dobrú prácu, veľa kamarátov a zábavy. To, či skončím na Slovensku, alebo v inej krajine EÚ, nechávam na osud. ■

Popoludnie venované mamám

Druhú májovú nedeľu si už tradične pripomíname Deň matiek. Inak to nebolo ani tento rok. Podujatie v nedeľu 12. mája pripravila v Podnikateľskom centre sociálna komisia v spolupráci s kultúrnou komisiou. Sála sa naplnila do posledného miesta. V programe vystúpil s príhovorom starosta obce Radoslav Benkovič a predstavili sa deti z materskej školy, žiaci zo súkromnej základnej školy a detský folklórny súbor Štvrtčaniek. Matky dostali kvietok a malé občerstvenie. Na záver bol koncert Cimbalovej hudby bratov Wimmerovcov. Bohatý kultúrny program spríjemnil občanom sviatočné nedeľné popoludnie. ■

EMÍLIA CZAGAŇOVÁ
predsedníčka sociálnej komisie

Bratia Wimmerovci.

Foto: Miroslav Krácalík

Stretnutie po 50 rokoch

Hurá, skončila sa škola! Tak sme sa pred 50 rokmi tešili, keď sme 15. júna 1969 ukončili povinnú školskú dochádzku v Základnej deväťročnej škole v Plaveckom Štvrtku. My sme boli akýmsi pokusným ročníkom. Prví sme písali záverečné testy z matematiky a slovenského jazyka (niečo ako dnešný Monitor 9) a školský rok sa pre nás skončil o dva týždne skôr. Mali sme o dva týždne dlhšie prázdniny. To bolo radosti!

A presne o 50 rokov – 15. júna 2019 sme sa stretli so spolužiakmi a naším triednym učiteľom

Marianom Knapom, ktorý prijal naše pozvanie a pricestoval zo stredného Slovenska.

V roku 1969 ukončilo školskú dochádzku 39 žiakov. Žiaľ, šesť z nich sa tohto výročia nedožilo. Ich pamiatku sme si uttili návštevou cintorína, kde sme im položili na hrob kvety a zapálili sviečku.

Stretávame sa pravidelne každých päť rokov, ale okružle 50. výročie je výnimočnou príležitosťou zaspomínať si na časy, keď sme drali školské

lavice. Pripomenuli sme si rôzne zážitky, hlavne tie úsmevné. Spomínali sme aj na predošlé stretnutia, a tých už bolo dosť. Boli časy, keď sme vydržali až do rána. Nechýbala hudba, tanec. Dnes už sme seniory a niektorým už veľmi nie je do tanca. Trápia ich kolená.

Nevynechali sme ani tému rodina. Každý sa rád pochválil úspechmi detí. Vďačnou témou sú vnúčatá. Viacerí z nás ešte pracujú, športujú, venujú sa svojim záľubám a rôznym aktivitám. Všetci ešte majú iskru a sú optimisti. Nech im to vydrží minimálne do ďalšieho stretnutia. ■

EC

Foto: Katarína Revická

Otvorili sme dvere našej farmy

Dni otvorených dverí na farme v Plaveckom Štvrtku svojou návštevnosťou prevýšili naše očakávania. Možno nie je náhoda, že prišlo takmer toľko ľudí, koľko máme na farme dojníc. Viac ako 2100 návštevníkov zaplnilo takmer všetky kúty našej farmy a prostredníctvom našich kolegov si rozšírilo svoje obzory v pre mnohých neznámom odbore.

Ľudia z väčších miest a najmä malé deti zažili svoj prvý kontakt s hospodárskym zvieratom, na vlastné oči videli novonarodené dvojčky teliatok, prizerali sa

modernému spôsobu dojenia i náročnej úprave paznechtov, čiže kravskej pedikúre a obdivovali masívnosť a konštrukčnú dokonalosť poľnohospodárskych strojov. Odborný výklad na jednotlivých stanovištiach im priblížil krásu i náročnosť práce v poľnohospodárstve.

Samozrejme, aj o zábavu pre najmenších bolo postarané. Deti sa povozili na koníkoch, zašantili si v slame a v ohrade plnej zrna hľadali skryté poklady. Tradične nechýbal ani vynikajúci guláš a pečené hovädzie mäsko, ktoré rozvonjavalo doďaleka.

Radi by sme touto cestou podakovali všetkým, ktorí nás poctili svojou návštevou, sponzorom, čo nás podporili, miestnej komunite, ktorá nám dlhodobo zachováva svoju priazeň a v neposlednom rade všetkým zamestnancom a spolupracovníkom starajúcim sa o to, aby sa ľudia u nás cítili príjemne. Aby sa domov vracali obohatení novými poznatkami, obdarovaní jogurtmi vyrobenými z mlieka našich kráv, s plným bruškom, a čo je hlavné, s krásnym zážitkom. Veľká vďaka! ■

KATARÍNA REVICKÁ, FirstFarms Agra M

Ako vníma poľovníkov verejnosť?

Pred vyčistením.

Medzi spoločenské a záujmové organizácie, ktoré pôsobia v obci Plavecký Štvrtok, patrí aj poľovnícke združenie Sokol. Občianske združenie sa orientuje výhradne na svojich členov, je viac-menej uzatvorenou komunitou. Ako vníma verejnosť v obci (a nielen v nej) činnosť poľovníkov?

Vzťah verejnosti k poľovníkom nie je jednoznačný ani bezkonfliktný. Časť občanov činnosť poľovníkov podporuje, alebo aspoň toleruje. Menšia časť občanov má k poľovníctvu odmietavý vzťah, sú však medzi nimi aj takí, ktorí poľovníkov považujú za surových ľudí s vysokým egom, bezohľadne zabíjajúcich nevinnú zver. Takéto negatívne názory však treba odmietnuť ako nesprávne a argumentačne nepodložené.

Poľovníkom sa záujemca môže stať až po splnení náročných kritérií – absolvovaní kurzu, odbornej praxe, zložení skúšky z poľovníctva, získaní zbrojného preukazu a úspešnom zvládnutí čakateľskej lehoty. Bezúhonnosť, spoľahlivosť, dobrý zdravotný stav a psychická spôsobilosť sú pre prípadného záujemcu samozrejmosťou.

Slovo „poľovník“ je síce odvodené od slova „loviť“, ale poľovníctvo nie je lov. Lov tvorí iba časť z rôznorodých činností každého poľovníka. Zákon definuje poľovníctvo ako súhrn činností zameraných na trvalo udržateľné, racionálne, cielavedomé obhospodarovanie a využívanie zveri ako prírodného bohatstva a súčasť prírodných ekosystémov. Je súčasťou kultúrneho dedičstva, tvorby a ochrany životného prostredia.

Životná filozofia a po generácie uchovávané poľovnícke obyčaje a tradície deklarujú, že zver je najskôr potrebné chovať a až potom je možné ju loviť. Lov zveri sa vykonáva prísne selektívne a v plnom súlade s ročnými plánmi chovu a lovu zveri, ktoré schvaľuje príslušný pozemkový a lesný úrad. Lov nie je svojvoľou jednotlivca.

Ústredným orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva je Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, ktoré v prípade potreby prijíma mimoriadne opatrenia, a tým reguluje a usmerňuje výkon práva poľovníctva v rámci celého Slovenska. V posledných rokoch napríklad významne narastá populácia diviacej zveri, ktorá spolu s ostatnou, prevažne vysokou raticovou

zverou spôsobuje značné škody na poľnohospodárskych plodinách.

Aj keď na Slovensku neexistuje centrálna evidencia škôd spôsobovaných zverou, odborníci uvádzajú, že škody v rastlinnej výrobe, respektíve škody na poli od roku 1996 do súčasnosti vzrástli 17-násobne. V lesnom hospodárstve bol nárast škôd o niečo nižší, približne trojnásobný. Vyčíslené škody spôsobené zverou na poľnohospodárskych plodinách za rok 2017 preyšujú sumu 15,5 milióna eur (zdroj: polnoinfo.sk), za rok 2018 poľnohospodári určili výšku škody na 12,2 milióna eur (zdroj: kampoivat.sk).

V súvislosti s výskytom afrického moru ošípaných v okolitých štátoch bolo ministerstvom rozhodnuté o zvýšenom tmení počtu diviacej zveri. Už druhý rok je vydané mimoriadne povolenie na lov diviacej zveri, a to prakticky celoročne. Výskyt afrického moru ošípaných v okrese Zlín v susednej Českej republike v minulom roku totiž znamenal vynútenú likvidáciu domácich chovov ošípaných

v nákazou postihnutých ložiskách a vystielanie všetkých diviakov na príslušnom teritóriu za pomoci policajných a vojenských ostreľovačov. V roku 2019 bojuje s touto nákazou najmä Belgicko, ohnisko nákazy sa v apríli objavilo i na severozápade Maďarska tesne pri našej štátnej hranici a v máji pri okrese Trebišov.

Poľovníci svojim konaním chránia celospoločenské hodnoty. Je preto signifikantné, že Najvyšší súd SR v roku 2016 a Ústavný súd SR v roku 2012 vo svojich uzneseniach zdôraznili, že z hľadiska verejného záujmu poľovnícke združenia spĺňajú podmienky definície orgánu konajúceho vo verejnom záujme. Tieto judikáty sú podporené aj judikátmi Európskeho súdu pre ľudské práva z roku 1999 a opakovane z roku 2011, podľa ktorých právna úprava výkonu práva poľovníctva, ktorá má za cieľ zabrániť neregulovanému poľovaniu a podporiť racionálnu správu zveri, slúži verejnému záujmu.

Osobitným problémom sú škodové udalosti spôsobené po stretoch motorových vozidiel so zverou, ktoré evidujú jednotlivé poisťovne a ktoré dobrému menu poľovníctva rozhodne neprispievajú. Sú za tento stav zodpovední iba poľovníci? Pravda býva vždy skrytá niekde uprostred. Na strane druhej nie je zanedbateľným problémom ani výška škôd na zveri spôsobených dopravnými kolíziami – od usmrtenej drobnej pernatej zveri až po dravé šelmy, ktorú eviduje Slovenská poľovnícka komora. Ročne dosahuje v priemere hodnotu 1,9 milióna eur (napríklad v roku 2015 až 3,7 milióna eur).

Našej planéte je venovaný svetový deň, a tento Deň Zeme je určený na 22. apríla. Poľovnícke združenie Sokol dlhodobou organizuje brigádu za účelom likvidácie nelegálnych skládok odpadu v revíri. Tohtoročná brigáda sa konala 13. apríla. Sme radi, že aktivitu už niekoľko rokov podporujú aj obyvatelia obce Plavecký Štvrtok a zapájajú sa do zberu odpadkov v obci i mimo nej. Ako poľovníkom, tak aj im záleží na prostredí, v ktorom existujú spolu s voľne žijúcou zverou, o ktorú sa treba starať a ľudmi vytvorené nelegálne skládky odpadu do ich životného priestoru určite nepatria. ■

POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE SOKOL
Plavecký Štvrtok

Po vyčistení.

Hasiči už v plnom nasadení

Po zimnej prestávke, keď sme mali na starosti len udržiavanie techniky v pohotovostnom stave, sme netrpezlivo čakali na zlepšenie počasia. Koncom marca nastal čas na dovoz a prípravu stromu na stavenie mája.

Už z príprav na túto spoločenskú akciu nás vytrhol veľký požiar vo firme na spracovanie odpadu FCC Zohor. Aj tu naši chlapi dokázali, že ťažkú hasičskú robotu ovládajú. Na odreagovanie sa po tejto udalosti aj po prebdení noci si zašli na súťaž do Chropova. Dievčatá tam obsadili krásne druhé miesto, chlapi skončili na štvrtej priečke.

V skorých ranných hodinách sme boli vyzvaní na odstránenie stromu spadnutého na cestu za Kamenným mlynom, čo sa aj zrealizovalo.

V utorok 30. apríla nastal čas na už spomínanú oslavu príchodu jari – stavenie mája, čo sa so zdarom podarilo.

V nedeľu 12. mája začala svoju činnosť prvým kolom Záhorácka hasičská liga (ZHL) v Kútoch, ktorej účastníkom je aj náš dobrovoľný hasičský zbor (DHZ) s družstvami mužov a žien. Svoje tu obsadili piate miesto.

Riadne vyťaženy bol 25. máj. Časť jednotky sa zúčastnila okresného povodňového cvičenia v Malých Levároch na rieke Rudava. Okrem toho sme zabezpečili asistenčné služby na farme FirstFarms Agra M, aj na zraze veteránov na Kamennom mlyne.

Na druhý deň, 26. mája, vyrazili súťažné družstvá do Sobotištia na druhé kolo ZHL,

odkiaľ si priviezli body za víťazstvo chlapi a za štvrté miesto dievčatá. Nasledujúcu sobotu, 1. júna, sa konalo okresné kolo DHZ vo Vysokej pri Morave, kde sme mali tie najvyššie ambície. Nakoniec z toho bolo druhé miesto žien a tretia priečka mužov, čo tiež nie je najhoršie.

S príchodom leta a horúčav si prajeme len to, aby boli ľudia disciplinovaní, svojim konaním nezapríčinili žiadne neželané udalosti a užili si dovolenky v zdraví a k svojej spokojnosti. ■

výbor DHZ

Aj Štvrtčania uspeli na Mravenčárskej míle

V sobotu 18. mája sa už 33. raz v poradí zišla bežecká komunita, aby si v krásnom prostredí Plaveckého Štvrtka zabežala tradičné preteky – Mravenčársku mílu. Organizátorom pretekov je Obecný športový klub Plavecký Štvrtok, ktorý zastupuje Miloš Sládeček. Tieto preteky sú súčasťou seriálu Grand prix Záhoria a zároveň Moravsko – Slovenského bežeckého pohára.

Dopoludnia súťažilo vyše 155 detských účastníkov v rôznych vekových kategóriách. Na stupne víťazov sa postavili aj detičky z Plaveckého Štvrtka. V kategórii mladšia prípravka obsadila krásne druhé miesto Simonka Šperglóvá, v kategórii predškolačky dievčatá získala druhú priečku Mía Mikulová. Medzi predškolačkami chlapcami bol druhý Martinko Kujan a tretí Vladko Martinec.

Štart hlavných pretekov o 12. hodine odpálil výstrelom starosta obce Plavecký Štvrtok Radoslav Benkovič. Na šesť kilometrov dlhej trati sa stal absolútnym víťazom Ján Matúš z klubu AK Junior Holíč s časom 21:16, ktorý okrem krásneho prvého miesta vytvoril aj nový traťový rekord. Absolútnou víťazkou v ženskej kategórii bola s časom 26:17 Katarína Bátovská z klubu AK Tlmače.

Najlepším mužským pretekárom z Plaveckého Štvrtka bol už tradične futbalista Martin Klech, ktorý obsadil krásne 10. miesto v absolútnom poradí a siedme miesto vo svojej kategórii. Ďalšími bežcami z našej obce boli Milan Zajíček (32. miesto), Peter Báčor (57. miesto), Pavel Hrica (77. miesto), Ivana Penciaková (78. miesto), Simona Zajíčková (81. miesto), Michaela Martinová (82. miesto), manželka Dynkovi (Ivica 83. miesto, Radoslav 84. miesto) a Petra Mífkovičová (88. miesto).

Popri vyznávačoch kondičného a rekreačného behu sa na štart pretekov postavili aj vyznávači canicrossu (behu so psom) a nordic walkingu (chôdze s paličkami). Desať účastníkov canicrossu a rovnaký počet účastníkov nordic walkingu sa predstavilo na tri kilometre dlhej trati, kde sa na krásnom štvrtom mieste celkovo umiestnila zástupkyňa Plaveckého Štvrtka

Katarína Vallová, ktorá vyhrala kategóriu žien. Reprezentantkami obce boli tiež Oľga Krajčírová a Nela Kovárová.

Radi by sme poďakovali Alojzovi Puškáčovi za moderovanie podujatia, Lubošovi Krajčírovi za fotografovanie a Jánovi Hurtovi za prípravu skvelého občerstvenia v bufete štadión. Za pomoc pri organizácii pretekov patrí vďaka dobrovoľníkom Soni Zajíčkovej, Milanovi Zajíčkovi, Vladimírovi Martinovi, Dušanovi Menzlovi, Michaele Menzlovej, Zuzane Sládečkovej, Romanovi Mundokovi a Eduardovi Oláhovi.

Organizátori zároveň ďakujú sponzorom, ktorí podujatie finančne podporili: Nafta, Obec Plavecký Štvrtok, Kovex Plavecký Štvrtok, stavebniny Fasádička, Pizzéria Plavecký Štvrtok, Potraviny Omega, Potraviny Danielle, Včelárstvo Zajíček, Pekáreň Plavecký Štvrtok, Pekáreň Zohor, Espresso štadión Plavecký Štvrtok, Vladimír Potocký, Miroslav Šimek a Milan Martinka. ■

SOŇA ZAJÍČKOVÁ

Foto: Luboš Krajčír

Pieskovňa opäť ožila fanúšikmi rybolovu

Ako je už u nás tradíciou, aj tento rok v mesiaci máj ožila Pieskovňa súťažou v rybolove – rybárskymi pretekmi. Naša Obvodná organizácia (ObO) Slovenského rybárskeho zväzu (SRZ) Plavecký Štvrtok – Láb ich naplánovala na víkend 4. a 5. mája. V sobotu sa konali preteky pre deti a mládež od šesť do 15 rokov a v nedeľu mali byť preteky pre ženy.

V sobotu rybárom počasie prišlo. Prilákal 31 mladých rybárov, ktorí súťažili v čase od ôsmej do 13. hodiny. Na víťazov čakali hodnotné ceny, ktoré venovala Mestská organizácia (MsO) SRZ Záhorie, hlavný sponzor Peter Chovan z predajne rybárskych potrieb Hobby Malacky, a tiež Anna Hasičková z Poľnohospodárskeho družstva Láb.

Hodnotenými rybami boli kapor a pleskáč. Deťom sa v chytaní rýb pomerne darilo, ulovili spolu 80 kusov spomínaných rýb. Ceny získalo 16 detských rybárov. Počas celého doobedia panovala medzi deťmi veselá nálada, navzájom sa vtípne povzbudzovali, sem-tam i „slovne napádali“. Počas celých pretekov bolo pre súťažiacich i ostatných návštevníkov zabezpečené bohaté občerstvenie v bufete priamo v našom rybárskom areáli.

Výsledky kategórie detí a mládeže od šesť do 15 rokov:

1. miesto **Matiáš Repický, Jakubov** (13 ks rýb)
 2. miesto **Viktória Haramiová, Zohor** (9 ks rýb)
 3. miesto **Štefan Dobrota, Bratislava** (9 ks rýb).
- Mimoriadnu cenu za najväčšiu rybu získal Martin Geling z Malaciek (kapor 62 cm).

Sobotňajšie preteky sa uskutočnili k spokojnosti „mladých rybárikov“, čo prezrádzali aj ich usmievavé detské tváričky.

Po vydarenej a slnečnej sobote sa mali v nedeľu 5. mája konať preteky pre ženy. Nedeľné ráno však bolo chladné a upršané, a tak sme sa rozhodli tieto preteky preložiť na iný dátum. Ženy napokon pretekali v sobotu 11. mája.

Ukázalo sa, že sme urobili dobre. Počasie bolo opäť pekné, a tak si pretekárky užili nielen samotný rybolov, ale aj príjemné slnečné lúče, čo prispelo v nemalej miere k veselej nálaude a zdravému súťaživému duchu. O príjemnú atmosféru sa postaralo zhodou okolností tiež 31 súťažiacich žien. Spolu ulovili 62 kusov rýb. Desať pretekárk bolo odmenených cenami, ktoré zabezpečili už spomínaní sponzori.

Výsledky kategórie žien:

1. miesto **Ivana Hladká, Malacky** (19 ks rýb)
 2. miesto **Ivana Nemcová, Malacky** (16 ks rýb)
 3. miesto **Hana Teslárová, Veľké Leváre** (7 ks rýb).
- Mimoriadna cena za najväčšiu rybu bola udelená Márii Bajovej zo Senca (kapor 74 cm).

Na záver mi dovoľte poďakovať organizátorom pretekov, sponzorom i všetkým ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a samotnom priebehu rybárskych pretekov.

Dúfam, že o rok naša Pieskovňa opäť ožije ďalším ročníkom tradičných rybárskych pretekov, ktoré sa budú niesť nielen v zdravom športovom zápase, ale aj v príjemnej a priateľskej atmosfére. ■

S pozdravom Petrov zdar
KAROL CHMELA
predseda ObO SRZ Plavecký Štvrtok – Láb

Reštart výchovy mladých futbalistov

Na začiatku bolo 13 „statočných“ detí, jeden futbalový „človek milión“ a za hrst rodičov, ktorí chceli, aby sa ich deti nahánali za „gulatou“, spoznávali sa navzájom a mali spoločné zážitky a záujmy. Tých 13 statočných boli z veľkej časti žiaci súkromnej základnej školy v našej dedine a futbalový človek milión nie je nikto iný ako Miloš Sládeček.

Bol jún 2018 a po niekoľkých stretnutiach slovo dalo slovo a vznikla Príprava OŠK Plavecký Štvrtok. Na začiatok sa nám podarilo zostaviť mužstvo do osem rokov (U8) s počtom hráčov deväť (aktuálne šesť) a mužstvo do 11 rokov (U11) s počtom hráčov štyri (aktuálne sedem). Podarilo sa zohnať „ozajstného“ trénera, učiteľa Jamsa, a neskôr vzniklo trénerské duo príchodom učiteľa Fischera.

Prázdninové obdobie spoločným tréningom veľmi neprišlo. Vďaka snahe rodičov sa však podarilo skĺbiť dovolenky a tábory s tréningovým harmonogramom, a tak naši malí hráči začali s prípravou a prvými futbalovými krôčikmi. Termín prvého „majstráku“ sa nezadržateľne blížil a všetci boli v očakávaní. S ohľadom na pomerne malý počet detí sa rozhodlo, že hráči U8 budú hrať okrem zápasov vo svojej súťaži aj zápasy v kategórii U11.

Prvé zápasy boli náročné. Najmä boje s mužstvami U11, kde sa zúčastnili aj tímy, ktorých hráči boli o dva a viac rokov starší v porovnaní s našimi deťmi. Prichádzali kruté prehry, tesné prehry a takmer na záver súťaže aj tak dlho očakávané víťazstvo. Vtedy bolo úžasné vidieť, ako sa deti dokázali tešiť z prvej výhry po dlhšej šnúre prehry a akým entuziazmom ich to naplnilo. Úspešnejšie bolo pôsobenie mužstva U8, ktoré zaknihovalo päť víťazstiev a tri remízy.

Sezóna 2018/2019 sa skončila. Je čas pozrieť sa, čo so sezónou 2019/2020. Limitujúcim faktorom pre budúcnosť futbalovej prípravy sú, samozrejme, deti. Presnejšie povedané – dostatok detí. Pre sezónu 2018/2019 sa nám, bohužiaľ, podarilo získať z celkového počtu 100 detí v dedine v danom veku len vyššie spomínaných 13 detí. Verím, že tento rok sa nám podarí doplniť deti v predškolskom veku a neostaneme len pri mužstve U11.

Záverom si dovoľm uviesť môj osobný postreh, respektíve ten najsilnejší pocit, ktorý vo mne zostal. Deti nás spájajú. Odmenou za akékoľvek aktivity, ktoré pripravíme pre deti, je fakt, že to pomôže nielen deťom samotným, ale

Reštart – predpríprava U8 na domácom turnaji.

Reštart – príprava U11 po prvom víťaznom zápase.

aj nám rodičom a v neposlednom rade tiež našej obci. V zmysle vyššie uvedeneho vás chcem všetkých oslovit a napísať: Dajte deti na futbal... ■

JURAJ PILNÝ, vedúci družstva prípravy

Plán prípravných zápasov - SENIORI - leto 2019

Dátum	Deň	Čas	Zápas
20.7.	So	18:30	Plavecký Štvrtok - Jarovce
27.7.	So	18:00	Veľké Leváre - Plavecký Štvrtok
3.8.	So	18:00	Plavecký Štvrtok - Miloslavov
10.8.	So	18:00	Plavecký Štvrtok - Mariathal
17.8.	So		Majstovský Zápas

Tabuľka PRMA – U11

1	OŠK Plavecký Štvrtok	20	19	0	1	115:14	57
2	ŠK Gajary	20	14	2	4	48:23	44
3	ŠK Plavecký Mikuláš	20	12	3	5	58:27	39
4	FK Borinka	20	10	2	8	56:68	32
5	FK Záhorská Ves	20	10	0	10	66:56	30
6	OFK Vysoká pri Morave	20	8	4	8	39:26	28
7	FKM Stupava	20	8	3	9	49:47	27
8	FK Malé Leváre	20	8	2	10	45:50	26
9	FK v Sološnici	20	5	3	12	29:56	18
10	TJ NV Pernek	20	3	4	13	21:80	13
11	OFK OFC 014 Vinosady	20	1	1	18	15:94	4

Tabuľka 6. ligy

1	TJ Záhoran Jakubov	26	25	0	1	384:16	75
2	TJ Veľké Leváre	26	23	0	3	216:19	69
3	ŠK Závod	26	20	1	5	267:30	61
4	ŠK Gajary	26	19	2	5	156:40	59
5	Obecný športový klub Láb	26	17	2	7	151:57	53
6	FC Zohor	26	14	2	10	143:91	44
7	FC Rohožník	26	13	1	12	144:80	40
8	TJ Záhoran Kostolište	26	13	1	12	154:134	40
9	FK Studienka	26	11	1	14	88:131	34
10	OFK Vysoká pri Morave	26	9	1	16	116:134	28
11	FK v Sološnici	26	4	3	19	63:257	15
12	ŠK Plavecký Mikuláš	26	3	0	23	24:209	9
13	FK Jablonové	26	2	1	23	27:402	7
14	OŠK Plavecký Štvrtok	26	1	1	24	39:372	4

Tabuľka PMD – U8 - skupina E

1	TJ Záhoran Jakubov	24	24	0	0	219:24	72
2	ŠK Žolík Malacky	24	11	2	11	95:100	35
3	OŠK Plavecký Štvrtok	24	5	3	16	42:120	18
4	TJ Záhoran Kostolište	24	4	3	17	38:150	15

Cieľ uplynulej sezóny bol splnený

Družstvo seniorov splnilo svoj cieľ pre skončenú sezónu a po získaní prvého miesta postúpilo do piatej ligy. Svojimi výsledkami naši futbalisti jasne dokázali, že výkonnosťne do šiestej ligy nepatrili a len vymyslenými administratívnymi dôvodmi zo strany oblastného futbalového zväzu prišli o jeden futbalový rok.

O víťazstvo v šiestej lige sa pod vedením trénera Štefana Valenta zaslúžili títo hráči: Lubomír Ondrovič, Filip Stanislav, Valter Kuch, Samuel Vaškovič, Jakub Žarnay, Tomáš Haulík, Alex Orth, Šimon Moroz, Tomáš Mile, Michal Jamts, Denis Matovič, Norbert Marcinčin, Miroslav Beňa, Miloš Kovačević, Michal Beňa, Martin Klech, Nemanja Papak, Boris Kinčok, Boris Schwandtner, Patrik Martinka a Dušan Piaček. Realizačný tím tvorili ešte vedúci družstva Dominik Hrzíč a masér Stanislav Timčo. ■

Mládež má za sebou prvý rok

Naše začínajúce družstvá odohrali so ctou prvú sezónu a veríme, že v tej ďalšej sa im bude dariť ešte viac. Pod vedením trénerskej dvojice Michal Jamts a Ján Fischer nás reprezentovali tieto deti: Juraj Pilný, Linda Pajpachová, Maximilián Svoboda, Eliáš Polakovič, Denis Benkovič, Jozef Billa, Tibor Nerád, Jakub Gembeš, Marek Danihel, Sofia Gombárová, Lubica Pilná, Darius Zeman, Matej Danihel a Róbert Kocík.

Viac sa nám darilo v kategórii U8, lebo v kategórii U11 hrali naše deti proti oveľa starším a skúsenejším protitráčom.

Do ďalšej sezóny budú prihlásení už len v kategórii U11, pretože nemáme dostatok hráčov ročníkov 2012 a 2013. Dúfame, že sa nám opäť podarí osloviť deti a ich rodičov a doplníme naše rady o ročníky 2013, 2014, poprípade 2015. Pozvali sme ich na nábor počas Dňa otcov, ale môžu sa hlásiť nepretržite na štadióne u pána Sládečka. ■

MILOŠ SLÁDEČEK
tajomník OŠK